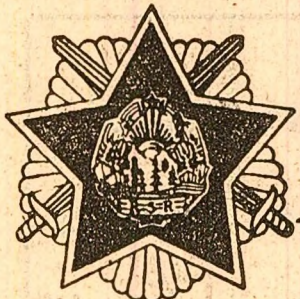

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 8031

Joi 10 aprilie 1969

6 PAGINI - 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

- POIANA BRAȘOVULUI LA COTA PERSPECTIVELOR
- PROGRAMELE LAȚĂREȘTI STANDARDIZATE ANIHILEAZĂ FOLCLORUL AUTENTIC
- CÎND COMISIA CARE DĂ VERDICTUL CASĂRII UTILAJELOR ACȚIONEAZĂ CA UN AUTOMAT

De la un modest port de pescari...

Aici, la cel de-al doilea secol al Deltei Dunării, într-un cot străduț de coline, aici unde pământul Dobrogei împunge feștura apelor purcă vînd s-o îndepărteze, în locul din care delta poate fi așezată cel mai lesne în toate ramificațiile și întinderile ei, se află cel mai vechi, se pare, port dunărean: Tulcea de astăzi, Aegyssus de acum două mii de ani. Aegyssus n-a fost, desigur, un port în așteptul de astăzi al acestui cuvînt. Cîteva lucrurile (vase mici, corespondentele anticilor ale vedetelor rapide) și cîteva liburnae (vase de luptă cu două rînduri de lăpti) se dovedesc cu probe înșirînd în urmă, legate în fața promontoriului deasupra cărui se înalță castrul. Dar, oricît de mic ar fi fost el, portul acesta n-a încetat de atunci să adăpostească, de-a lungul timpurilor, nave de toate felurile — cîte s-au născut în lună istorie a navigației pe Dunăre.

reportaj de Mihai CARANFIL

h). Tulcea a fost astfel, multă vreme, străină de circuitul marele trafic portuar, mulțumindu-se cu rolul modest de centru al activității pescărești pentru o bună parte a deltei. Așadar, un port de mahone și cutere, de șarpanți și ceamuri, de vaporaze din lemn, cu pescaj mic, navigând de la o cherhanu la alta. Un clasic port de pescari. Nici o industrie notabilă, nici o activitate economică mai de amploare nu s-a putut dezvolta aici în trecut.

Astăzi, existența Tulcei, vitalizată — ca atît — de activități, cîndva anonime — de similitudinile ale socialismului, pusează din plin și în activitatea portuară. De aici poroc spre întreaga deltă, prin canalele de apă, ramificații multiple care s-au dezvoltat în urma urii sistem circulator ale cărui urme, pornind din Tulcea, alinaoazea țărîmurii fabuloase ale „fîmpărăției apelor”. Tulcea se află acum ca un centru vital al unei intense și multiple activități economice și sociale. Întîl s-au construit aici mari hale frigorifice, apoi o fabrică de

conserva, apoi o a doua fabrică de conserve din peste. A urmat dezvoltarea altor industrii. Desigur, pot fi evocate și cîteva cifre și date care ilustrează importanța prefacerii înregistrate aici în ultimul sfert de veac. În presa noastră plicuț și înfășurătoare de azi a înălțării municipiului care-și ogîndește noua arhitectură în apele bătrînu-lui fluviu.

An văzut pentru prima dată portul acesta în urmă cu peste douăzeci de ani. Un chei de piatră, scurt și deteriorat de apă și de vremuri, se întindea pe cîteva sute de metri, între gar și un vechi, pătrînd par. În acest spațiu se legăna, legate de țărî, cîteva vaporaze. Urmau cherhanaua, un mic atelier naval, vechia fabrică de muceava, monumentul eroilor — și cu asta se termina totul. Am văzut de curînd portul... Cheul modern se întinde de la vechia cetate pînă la dîncu de monument. În locul grămizilor de lemn și de beton s-a născut și stilităz; o larză și însoțită jaleză își ogîndește astăzi privirile și pașii.

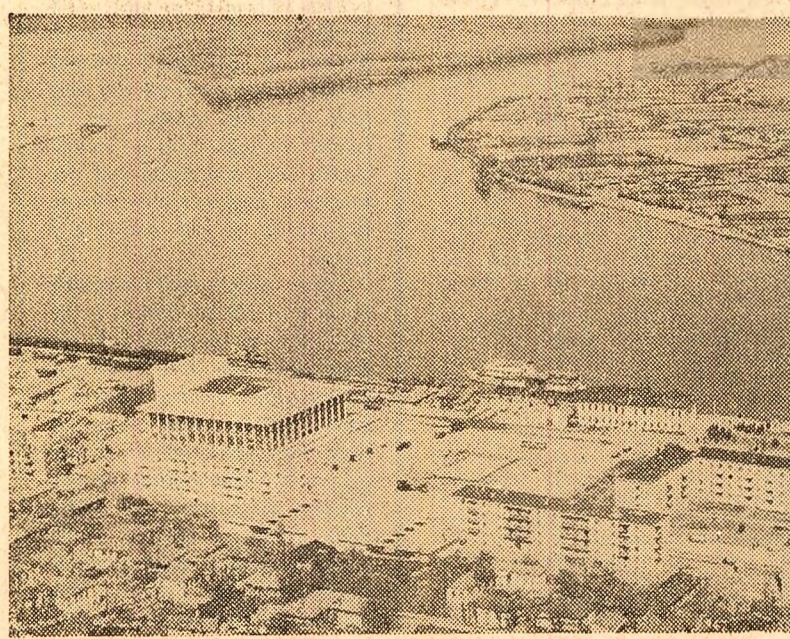
Iar navele... Cu ele s-a petrecut, într-adevăr, ceva de neînăgmat. Cheul, de la un capăt la altul, este copleșit de un popor de nave, unele lîngă altele și pe mai multe rînduri, astfel încît ca să ajungi la cele din spate larg trebuie să traversezi puntea a două-trei vase. Tîrîmul, mult lungit, a devenit mic. Prozece de pe rîndele vechiului Aegyssus aceste nave, peisajul lor preștîr și romantic. Sînt sute și sute. Unele se desprind încet din mulțime, anevoată la țărî și pornesc, spumegînd, pe Dunăre. Altele vin din zarea apelor, își încetinesc mersul și se alinaoaze la țărî. De

(Continuare în pag. a V-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ministrul Israelului la București

Miercuri, 9 aprilie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe ministrul Israelului la București,

Eliezer Doron, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră. Cu acest prilej a avut loc o convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Fermecătoarea „poartă” a deltei: Tulcea

Foto: Dan Grigorescu

COMITETELE DE DIRECȚIE ALE ÎNTREPRINDERILOR ÎN FAȚA PROBLEMEI RECUPERĂRIILOR

Inițiativa, priceperea, capacitatea organizatorică a comitetelor de direcție sînt din plin solicitate în această perioadă pentru realizarea exemplară a planului — la toți indicatorii — precum și a angajamentelor asumate în cinstea celei de-a 25-a aniversări a eliberării patriei. Cu atît mai mult crește importanța desfășurării operative a inițiativelor comitetelor de direcție ale celor întreprinderi care în primul trimestru nu au obținut realizări pe măsura posibilităților și la nivelul stabilit prin planul de stat.

Am investigat, în cursul anchetei noastre, în întreprinderi din județele Bacău și Vrancea, modul în care comitetele de direcție caută să soluționeze, operativ și cit mai eficient, problemele recuperării unor restanțe și îndeplinirii integrale a planului și angajamentelor. La COMPLEXUL PENTRU INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI DIN FOCSANI, unitate tînără, înzestrată cu utilaje de înaltă tehnicitate, am aflat că pînă acum colectivul nu a reușit să atingă nivelul de eficiență economică preconizat prin plan și proiecte. Anul trecut, nu a fost realizat nici unul din principalii indicatori de plan. În primul trimestru al acestui an, deși a survenit un oarecare reviriment în ritmul producției, realizările la producția globală și marfa oscilează „pe muche de cutiț”, cum se spune. Iar la producția marfă vîndută și încasată, planul a fost îndeplinit în proporție de numai 71 la sută, restanțele înclinîndu-se la mai multe milioane lei; proporția de realizare a sarcinii de creștere a productivității muncii a fost de 97,1 la sută.

Întrebarea care se pune, în mod firesc, este aceasta: comitetul de direcție este decît să intervină cu operativitate pentru înlăturarea deficiențelor și greutăților care stau în calea îndeplinirii sarcinilor economice din planul de stat?

— Cel puțin în intențiile noastre a fost să cunoaștem și să stăpînim cit mai bine activitatea economică a întreprinderii — ne-a răspuns la întrebare tov. ing. Lucian Olteanu, președintele comitetului de direcție. A devenit o practică la noi ca, în fiecare din ședințele comitetului de direcție, să se prezinte o informare privind realizarea planului pe luna precedentă, precum și ce trebuie făcut în continuare.

Ce cuprinde, în fapt, această informare? Doar o succintă enunțare a rezultatelor, urmărirea de „treceare în revizită” a sarcinilor de lucru colectivului în următoarea etapă, precum și a unor aspecte care trebuie soluționate în acest scop. Superficialitatea nu a fost extirpată din lucrărilor. Într-o recentă ședință de lucru a comitetului s-a examinat calitatea produselor. Prezentat membrilor comitetului de direcție de șeful serviciului C.T.C. a fost sumar, lipsit de spirit critic: nici un cuvînt și nici o apreciere la adresa factorilor care au favorizat apariția deficiențelor de calitate. Drept „rași isgîștori” al tuturor acestor neajunsuri au fost găsiți furnizorii de materiale pentru tapiserie, de arcuri și feronerie. Nimic despre calitatea slabă a lucrului la unele etape ale procesului tehnologic, despre lipsa de control și îndrumare din partea unor maștri. Ca o consecință a direcției, nici membrii comitetului de direcție nu au dezbătut în profunzime motivele care au generat restanțele din cauza erorilor necorespunzătoare și măsurile ce se impun a fi luate pentru eliminarea lor.

Ne-am interesat ce și cum propune acum, la început de noi trimestru, comitetul de direcție de la C.T.C. Focșani pentru recuperarea restanțelor din perioada anterioară și realizarea integrală pînă la sfîrșitul lunii aprilie a planului pe 4 luni. „Vom analiza, într-o primă urgență, rezultatele din trimestrul I și vom insista asupra măsurilor ce se impun în vederea îndeplinirii sarcinilor la producția marfă vîndută și încasată și productivitatea muncii — a precizat tov. ing. Lucian Olteanu. Vom căuta să îmbunătățim ritmicitatea în fabricație, pentru a preîntîmpina aglomerarea livrărilor spre sfîrșitul lunii și trimestru, cînd nu mai este timp pentru încasarea valorii produselor. Avem în vedere și îmbunătățirea unor fluxuri tehnologice, modernizarea utilajelor, mecanizarea

ancheta economică

lective a membrilor comitetului de direcție, a celorlalte cadre din întreprindere trebuie identificate cele mai potrivite soluții și măsuri care să rezolve problemele dificile. Numai astfel planul va fi îndeplinit integral, la toți indicatorii, va putea fi depășit împlăsuș în care se află de mai mult timp întreprinderea. În înfăptuirea acestor prevederi, în asigurarea unui ritm constant al aplicării planului de măsuri este ap-

teptat aportul nemijlocit al organizației de partid, forța și priceperea sa în mobilizarea colectivului de muncă prin metode ce sînt propriile, specifice activității sale. Eficacitatea intervenției și controlului va putea obține un calificativ pozitiv numai dacă pînă la sfîrșitul lunii aprilie se vor recupera toate restanțele și planul pe 4 luni va fi realizat la toți indicatorii.

Principala problemă abordată în următoarea etapă a anchetei noastre, la UZINA METALURGICĂ ȘI FABRICA DE ÎNCĂLĂMÎNTE „PARTIZANUL” DIN BACĂU, a fost aceasta: obiectivele urmărite în muncă comitetelor de direcție sînt nemijlocit legate de activitatea practică de realizare a planului pe luna aprilie și trimestrul II, de cerința ridicării la un nivel superior al eficienței muncii? La uzina metalurgică s-a

Nicolae PANTIIE
George BALTA

(Continuare în pag. a III-a)

PE OGOARELE FERMELOR AGRICOLE DE STAT

Muncă neîntreruptă, progrese remarcabile

Lucrările agricole de primăvară se desfășoară cu intensitate și în întreprinderile agricole de stat. În cele mai multe locuri șefii de ferme dau dovadă de inițiativă și simț gospodăresc în organizarea muncii și folosirea cu randament a tractoarelor, fapt care a făcut să se recupereze din întârzierile determinate de prelucrarea timpului rece. Ancheta noastră, realizată în cîteva întreprinderi agricole din județele Ialomița, Brăila și Dolj, a evidențiat, pe lîngă efortul susținut al mecanizatorilor, specialiștilor și cadrelor de conducere din aceste unități pentru asigurarea celor mai bune condiții lucrărilor de pregătire a terenului și semănat — și unele anomalii legate de organizarea muncii, aprovizionarea cu piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole etc., pe care le consemnăm în rîndurile de față.

Deși în câmpia de sud a țării se lucrează numai de cîteva zile, în multe ferme agricole s-au însămintat suprafețe mari. La I.A.S. Dragalnicea,

județul Ialomița, s-au terminat de însămintat suprafețele prevăzute în plan: 250 ha mazăre, 30 ha lucernă, 46 ha porac. Caracteristic pentru ritmul rapid de lucru este și faptul că, de luni dimineața și pînă marți seara, pe terenurile acestei întreprinderi au fost semăntate 300 ha cu floarea-soarelui. „Avem toate condițiile — ne spune tov. ing. Ștefan Sprincenacu, șeful fermei Dragalnicea — ca vineri să terminăm cu floarea-soarelui. Paralel se lucrează la pregătirea și fertilizarea terenului în vederea trecerii, imediat ce ne va permite temperatura solului, la însămintatul porumbului”.

Fiind avantajate de faptul că au terenurile mai nispooase, fermele din sud-estul județului Dolj sînt mai avansate cu semănatul. La întreprinderea agricolă de stat Motiești au fost însămintate, în întregime, suprafețele planificate cu porac, lucernă, cartofi timpurii, precum și 400 ha cu floarea-soarelui. În următoarele 4 zile, ne-a confirmat ing. Alexandru Triculete, direc-

torul întreprinderii, vor fi însămintate toate suprafețele destinate culturilor din prima epocă. De altfel, mecanizatorii pregătesc acum terenul și pentru porac și soia”. Într-adevăr pe ogoarele fermelor I.A.S. Motiești, pentru a recupera rămînerea în urmă, mecanizatorii lucrează și în noaptea la pregătirea terenului. Ei au reușit în ultimul timp, să discute cîte 14-16 hectare pe zi. De altfel trebuie spus că în afară de faptul că fermele și-au asigurat numărul de mecanizatori corespunzător tractoarelor cu care sînt dotate, pentru 30 la sută din numărul tractoarelor a fost organizat și schimbul II.

Deși situate mai în nord, cu terenuri mai grele, ce se zvîntă mai anevoie, și fermele din cadrul întreprinderii agricole de stat Ciubeș au început din plin însămintat culturile de primăvară. În primele două zile cînd s-a putut

(Continuare în pag. a V-a)

puncte de vedere Omisiuni în formarea culturii artistice a elevului

În lumea școlii au loc în prezent vie discuții în jurul problemelor planurilor și programelor de învățămînt ale școlii generale de 10 ani și liceului de cultură generală. Evenimentul dobîndește o semnificație mai profundă dacă ne gîndim la faptul că se sondează nișul, și pe această cale, cadrul în care se vor realiza în viitor pregătirea pentru viață și educarea tinerilor generații, înfăptuindu-se directivele stabilite de partid pentru perfecționarea și modernizarea învățămîntului românesc. Din multitudinea de probleme complexe pe care le implică noua structură a procesului instructiv-educativ așvrea să mă opresc în-deosebi la obiectivele formării culturii artistice a elevilor care, după părerea mea, în ultimii ani nu s-a bucurat de atenția cuvenită.

profesor emerit
Stelian PĂUN

Dar mai întîi o constatare. În pofida faptului că nu o dată, cu prilejul restrucurării planurilor de studiu, organele de învățămînt au diminuat numărul de ore consacrate studiului istoriei artelor, muzicii, desenului, re-curcînd astfel la calea cea mai facilă de descon-gestionare a orarelor, în

numeroase școli profesorii se preocupă în afara orelor de curs de pregătirea estetică a elevilor. Este vorba de acei colegi care înțeleg că tîndrul de azi trebuie pregătît, înțeles să pătrundă în toate compartimentele vieții spirituale. Trezind prin școlile generale din Bolintinul din Vale, Crevedia și Hotarele este rein-luat chiar de la intrare de expoziții cu desene ale copiilor. Rămîi uitit de sinceritatea cu care este redat frumosul din

(Continuare în pag. a IV-a)

După „Petroșani” — „Anina”

„Petroșani” — nava comercială de construcție românească cu cel mai mare deplasament, înălțată recent din prima sa cursă de producție — a ridicat din nou ancora îndreptîndu-se spre țărîmul Algeriei, de unde va aduce mizeru de fier pentru combinatul siderurgic din Galați.

În curînd, navei „Petroșani” i se va adăuga al doilea mizeru românesc de 12.500 tone: „Anina”. (Agerpres)

Lucrările Comitetului celor 18 state pentru dezarmare

Popoarele așteaptă măsuri concrete în sprijinul păcii și securității internaționale

CORESPONDENȚA DIN GENEVA DE LA V. BARBU

Au trecut trei săptămîni de cînd Comitetul celor 18 state pentru dezarmare a început o nouă sesiune de lucru la Geneva. Reluarea tratativelor de dezarmare a fost așteptată cu un interes firesc, fiind considerată, ca și în trecut, unul din barometrele sensibile și edificatoare pentru a determina stările și tendințele ce se conturează în atmosfera internațională.

La aceasta se adaugă și un interes particular pentru actuala sesiune, determinat de faptul că, pentru prima dată în ultimii ani, comitetul este chemat să lucreze pe baza unei ordini de zi prestabilite, cuprinzînd o gamă largă de măsuri în domeniul dezarmării.

După ce, timp de cîteva ani, tratativele s-au concentrat aproape în întregime asupra unor probleme de natură nucleară, acum cînd s-a ajuns la încheierea unui acord în această privință, s-a resimțit în mod acut nevoia unei reevaluări de ansamblu a negocierilor, a intensificării lor, a unei abordări noi, care să le imprime un mers ascendent. Mulți dintre participanții la dezbaterile actuale sesiuni a comitetului s-au pronunțat tocmai în acest sens, cerînd lărgirea și diversificarea ariei tratativelor, acordarea priorității unei eventuale măsuri de dezarmare efective, de natură să conducă într-un timp cit mai scurt la diminuarea încordării, la sporirea încrederii între state. În același timp, s-a impus ca o cerință majoră reluarea tratativelor privind dezarmarea generală.

Întreprinderea unor măsuri efective de încetare a cursei înarmării, a unor pași concreți în direcția reducerii și eliminării în final a pericolului

impun război nuclear, se impune în împrejurările actuale ca un obiectiv de cea mai mare importanță. Tera noastră — așa cum sublinia recent reprezentantul român în comite — s-a pronunțat și se pronunță în favoarea dezarmării generale, în primul rînd a celei nucleare, termou-nucleare, a înăstării producției, a reducerii și distrugerii stocurilor existente de asemenea arme. Numai pe această cale sînt posibile frînarea cursei înarmării atomice, crearea premiselor pentru încetarea și definitivă și înăstirea altor măsuri care să garanteze pacea și securitatea tuturor națiunilor, în egală măsură.

Desigur, ar fi nerealist să ne închipuim că dezarmarea generală poate fi înfăptuită cu ușurință, că statele imperialiste vor renunța de o zi la alta la armamente. Există însă factori obiectivi care împing spre dezarmare, iar forța opiniei publice mondiale este în stare să determine realizarea unor progrese treptate în acest domeniu.

Este ceea ce în tratativele de la Geneva se numește abordarea pas cu pas. Menținînd dezarmarea generală în centrul atenției, este necesar să se înfăptuiască în același timp unele măsuri parțiale, generatoare de încredere și care ar diminua riscurile unui conflict și ar contribui nemijlocit la realizarea obiectivului principal: se știe că în acest domeniu s-au înregistrat unele progrese — acordul de la Moscova privind interzicerea experimenterilor cu arma nucleară în atmosferă, în spațiul cosmic și

(Continuare în pag. a VI-a)

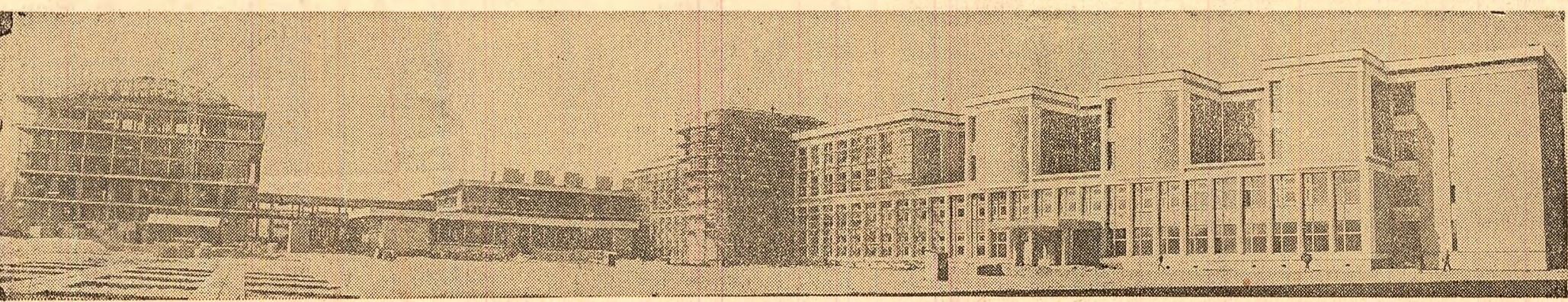
Telegramă

Tovarășului NIKOLAI PODGORNII
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem
al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

În legătură cu pierderea grea suferită prin încetarea din viață a lui Demian Sergeievici Korotenko, membru al C.C. al P.C.U.S., vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Ucrainene, vă transmit profunde condoleanțe, iar familiei îndoliate înțelegătoare compasiune.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Pe șantierul noului Institut politehnic din Capitală

Foto: Gh. Vinjiță

FAPTUL DIVERS

Per pedes...

Un cetăţean din Sibiu — muncitorul căilor Ion Gherman în vîrstă de 44 de ani, a plecat într-o călătorie, pe jos, în jurul ţării, urmînd să străbată nu mai puţin de 5.000 de kilometri!

„Vreau să vizitez, astfel, cele mai cunoscute locuri de interes istoric, economic şi turistic din patria noastră” — a declarat el, la plecarea. Autorităţile locale i-au eliberat o adeverinţă, pentru a-şi servi la nevoie, în prima zi a turului său „per pedes”, a străbătut 54 de km; a doua zi — 46. În jurul datei de 15 aprilie va apărea pe străzile Iaşului. Întîmpinaţi-l cu prietenii.

50 000 lei mită

Suma este impresionantă. A fost oferită, drept mită, de Stefan Neacşu (str. Agrotehnic nr. 22, Bucureşti) unui licenţiar de mită. Cere, în schimb, să se ridice sigiliul de la atelierul în care el imprimă... basmale. Mită-turătorul îşi va primi pedepşa. Un alt aspect reţine însă atenţia. Stefan Neacşu este mandatat la un cooperative meşteşugăreşti — „Voinţa” — din Odorhei. (La prachezitate i s-au găsit 1.600 m saten, 5 butelii de erogaţie, cîteva sute de buturici...). După documentele prezentate în prima fază a cercetărilor, se pare că totul este în regulă. Atunci, de ce a oferit o asemenea mită? Să lăşăm orientarea de anchetă să-şi facă datoria.

De unde nu-i foc...

La „Abatorul” din Braşov s-a construit, într-un termen, un turn de a fumare. Executantul (trusul de construcţii locale) l-a clădit atît de bine, încît dădea să în folosinţă a fost imposibil. Astăzi se întinde în aer, după îndelungă parlamentări între beneficiar şi constructor, ultimul a promis solemn că, la 30 noiembrie 1969, toate neajunsurile vor fi remediate. La termenul stabilit, cu garanţie că, la 30 noiembrie 1969, toate neajunsurile vor fi remediate. Cu toate acestea, turnul nu a fost încă construit. Într-un alt caz, un turn de a fumare, construit în anul 1968, nu a fost încă construit. Într-un alt caz, un turn de a fumare, construit în anul 1968, nu a fost încă construit.

Apropo de educaţie

Cînd un copil se duce, din proprie iniţiativă, la un film interzis pentru cei de o vîrstă cu el, spectatorul vîrstnic îl dojeneşte. Sî bine face. Cu atît mai condamnabil este atunci cînd o institutie scolară organizează vizionarea, în grup, a unor asemenea filme. Recent, elevii Casei de copii scolare nr. 8 din Capitală (vîrstă 7-14 ani) s-au dus la cinematograful „Giuleşti”. Împreună cu educatorii lor, s-a vădat filmul „Pasa” — o peliculă (cu violenţe, asasinat şi alte scene de imoralitate) deosebit de rezistentă pentru vîrsta respectivă. Pe cînd şi alte asemenea metode de educaţie?

Un milion la canal

La Fabrica de amidon şi spirit rafinat din Sîntimion (Harghita) se găseau, în curte, 3 rezervoare mari. Două erau pline cu spirit, iar celui de-al treilea urma să se încălzească pentru a distila alcool. Nu a funcţionat din cauza unei defecţiuni. Aşa sînd lucrurile, directorul, Covaci Atila, a dat sarcină unor salariaţi să umple rezervoarele cu apă, pentru a-şi putea continua rezistenţa. Nu a funcţionat din cauza unei defecţiuni. Aşa sînd lucrurile, directorul, Covaci Atila, a dat sarcină unor salariaţi să umple rezervoarele cu apă, pentru a-şi putea continua rezistenţa.

Macină în gol

Conducerea întreprinderii agricole de stat Moşia Vulpui (Prahova) a hotărît să construiască două mări de furajă combinată. Erau necesare, deoarece asigurau la timp (şi ieftin) îngruşul necesar de furaj. Au făcut construcţia, au adus instalaţiile, au solicitat Trusulul I.A.S. Ploieşti „reţeta” de fabricaţie. Pînă aici le-a fost Trusulul a hotărît, clar şi răspicat: „Furajele combinate va produce numai I.A.S. Săhăteni-Buzău. Vă aprovizionăm de acolo”. În zadar au încercat cei de la Moşia Vulpui să explice că au şi ei instalaţii care au costat bani, că fiecare tonă de furaj le costă mai mult cu 500 de lei (!) decât la Săhăteni. N-a fost nimic. Morile din Moşia Vulpui stau şi azi. Nu sîntem de fel pentru „cei ce dau apă la moară altora”, dar de data aceasta trebuie. N-avem încotro!

Rubrică redactată de Stefan ZIDARITA
Gheorghe DAVID
cu sprijinul corespondenţilor „SciŢteii”

LA FABRICA „AVINTUL” DIN ORADEA

Munca politică s-a oprit la jumătatea drumului

Cine n-a avut în mîna una din aceste mici cutii de metal care păstrează ceva din prospektele roadelor verzi? Obişnuita, pînă la banul de conservă, a devenit unul din elementele de deosebită utilitate ale vieţii omului modern, şi nu are nevoie de caracterizări suplimentare. Mai puţin „publică”, mai puţin cunoscută însă, e finetea, exigenţa unei îndelungate, dar, prin calitatea ei, trebuie să se recomande singură.

De la această idee pornind, a „autorecomandării”, am încercat o restrînsă anchetă. Locul: fabrica de conserve „Avintul” Oradea. Interlocutori, muncitori din diferite secţii de producţie. Decl.: ce ştii despre calitatea conservelor pe care le producem?

Primul răspuns e oarecum colectiv, sintetizînd opiniile celor cinci participanţi la discuţie.

— Calitatea conservelor este foarte bună. Nu ni se poate reproşa nimic, în afară de eventualele erori la lipirea etichetelor. Au fost reclamate — dar în urmă cu doi-trei ani — pentru neputinţa de a protejora întreaga cutie de carton, ceea ce era în cutie şi ceea ce scria pe etichetă.

— Este corectă vîngerea colectivului secţiei de ambalaj-etichete, punctul final al fabricii, locul de unde concentratele cimpilor verii pornesc spre consumatori din ţară şi de peste hotare. Să vedem ce opinii se exprimă la celălalt pol al procesului de producţie. Iată-ne, deci, în secţia de măcinat. Discutăm cu Ioan Lazăr, preparator de boia. Aceiaşi răspuns. Nu sînt cunoscute eventualele reprosuri vizînd calitatea.

— Abordăm o altă zonă, bînuind că e vorba pur şi simplu de orzului profesional.

— Care va fi contribuţia secţiei la obţinerea economiilor suplimentare din angajamentul întreprinderii pentru anul 1969?

— Nu cunosc. Întrebat şeful secţiei sau secretarul organizaţiei de partid. El se ocupă de această problemă.

Aceiaşi recomandări ni le face aici Suzana Erdely, iar mai tîrziu — în secţia de ambalaj metalice — către secretarul organizaţiei de partid sîntem îndrumaţi de Stela Nan şi de alţi muncitori.

Le urmărim îndemnul şi, într-adevăr, aflăm. Secretarii organizaţiilor de partid sînt în cunoştinţă de cauză, după cum cifrele de plan şi obiectivele angajamentelor pe anul 1969 sînt bine cunoscute şi de Geza Kótyman, locitorul secretariatului comitetului de partid din întreprindere, care ne însoţeste.

La fabrica de conserve „Avintul” din Oradea nu sînt decît cinci secretari de organizaţie de bază şi cîteva secţii de secţie, dar se lucrează aproape 200 de membri de partid şi alte cîteva sute de membri ai sindicatului, ai organizaţiei U.T.C. etc. Aşadar, un colectiv numeros, care ar trebui să fie în deplină cunoştinţă de cauză asupra parametrilor calitativi şi cantitativi ai muncii sale. De ce nu sînt cunoscute şi dezbătute, pînă la ultimul membru al colectivului problemele esenţiale ale întreprinderii? De ce aceste „distante” neparcuse de munca politică?

Am avut prilejul să citesc, la Oradea, un referat prezentat, cu o vreme în urmă, în plenary comitetului municipal de partid, privind desfăşurarea muncii politice de masă şi eficacitatea acesteia în realizarea sarcinilor de plan în industrie. Alegerea ei vădea orientarea

rea comitetului municipal de partid spre problemele nodale, intrucît în preajma încheierii anului trecut, o asemenea discuţie putea să influenţeze bilanţul productiv al municipiului. Işi desigur, l-a influenţat, dar nu pretutîndeni.

Atunci, la plenary comitetului municipal, s-au făcut la adresa fabricii de conserve numeroase critici privind ritmul de realizare a planului de producţie, disciplina în muncă şi îndeosebi calitatea produselor. Plenary a indicat, printre altele, ca organizaţiile de partid de la această întreprindere să fie ajutate în mod deosebit de către comitetul municipal, spre a se îmbunătăţi munca politică în vederea dezvoltării unei opinii publice exigente, combative.

„Ajutorul” însă n-a trecut de faza criticilor şi declaraţiilor. N-a ajuns pînă la întreprindere. Munca politică a continuat să se desfăşoare a-nevoios. Obiectivele centrale, impuse de bilanţul nu prea favorabil al anului trecut, n-au găsit reflectare în numărul mare de mijloace de care dispun organizaţiile de partid spre a concentra energia în interesul colectiv.

— Cîteva decizii — care trebuiau să fie aplicate în prima de prim ordin — a combaterii meroaselor reburii, a absenţelor nemotivate, a abaterilor de la disciplina tehnologică.

— La prima vedere, cadrul tematic al învăţămîntului de partid în întreprindere este bun. Exponeri pe teme de educaţie moral-cetăţenească, un ciclu de conferinţe, alte forme de învăţămînt. Nedumeriri apar însă în ce priveşte folosirea acestui cadru. Poate fi considerat normal ca într-un colectiv unde se constată încălcări frecvente ale disciplinei muncii, exponerile pe teme de educaţie moral-cetăţenească să conste în prelegeri docte fără nici o legătură cu realităţile întreprinderii? Si, asemănătoare, abundînd în generalităţi, sînt şi alte lecţii şi conferinţe prezentate de partid. Asta în timp ce în întreprindere au fost perioade cînd aproximativ 700 de oameni nu şi-au îndeplinit norma...

— Prea puţin utilizate de organizaţiile de partid pentru îmbunătăţirea întregii activităţi productive sînt grupele sindicale, vîta sindicală în ansamblu, cu mijloacele de care ea dispune. Am avut prilejul să cunosc modul de pregătire a cadrelor care conduc grupurile sindicale. Multe instructori abundă în generalităţi, fără să aducă în centrul preocupărilor cele mai importante sarcini ale colectivului, care aici se concretizează, în primul rînd, în îmbunătăţirea imbinată a calităţii produselor. Mai eficientă apare în ultimul timp activitatea comisiei inginerilor şi tehnicienilor (întreprinderea numără nu mai puţin de 19 ingineri şi 17 tehnicieni), care a început să se îndrepte spre ridicarea calificării muncitorilor şi rezolvarea unor chestiuni tehnice cu adresă în creşterea productivităţii.

— Timp de vreo două luni de la începutul anului 1969, se putea vedea la intrarea în incinta fabricii un mare panou, care expunea angajamentele luate de întreprindere în anul 1969. De altfel, în general, lucrul pe perioade atît de vizuale pare rupt de realităţile întreprinderii.

— Iată cîteva constatări care, credem, impun măsuri eficiente nu de constatare, ci de remediere...

Platon PARDAU

Prestigiul unei fabrici de confecţii

Fabrica de confecţii „Steaua Roşie” din Sibiu cunoaşte de cîteva ani o impetuoasă dezvoltare. În prezent, în numai 16 zile se realizează întreaga producţie a anului 1969, ca urmare a extinderii secţiilor şi dotării lor cu noi utilaje moderne, de înaltă productivitate, precum şi introducerii mobilierului adecvat unei evoluate industrii de confecţii.

Varietatea modelelor, gradul superior de finisare, calitatea ireproşabilă fac ca producţia să fie solicitată atît pe piaţa internă cît şi pe cea externă. La „Steaua Roşie” din Sibiu se realizează o gamă largă de sortimente şi modele elegante pentru bărbaţi, femei şi copii.

O bogată şi preţioasă experienţă acumulată în cele două decenii de activitate permite colectivului fabricii sibieni să se facă purtător de cuvînt al bunului gust în materie de confecţii. Fabrica livrează numai confecţii din stofe fine, durabile, estetice, cu un colorit atrăgător. Iată mottoul pentru care confecţiile sînt prezentate la tirgurile şi festivalurile internaţionale şi sînt solicitate la export.

Pentru livrările din fabricalele al II-lea şi al III-lea, fabrica a pregătit circa 40 de modele de costume bărbăteşti şi 10 modele de impermeabile pentru bărbaţi şi adolescenţi. În acelaşi timp, creatorii sînt preocupaţi de diversificarea şi îmbunătăţirea caracteristicilor de calitate ale confecţiilor. Noile colecţii de modele vor fi prezentate la tirgurile internaţionale din Canada, Siria, Algeria, R. D. Germană, Austria, unde sînt invitaţi să participe.

Platon PARDAU

POIANA BRAŞOVULUI LA COTA PERSPECTIVELOR

În ultima vreme, proiectanţii şi specialiştii în domeniul turismului sînt intens preocupati de înfăşurarea viitoare a Poienii Braşovului, fiind în curs de elaborare un nou studiu privind dezvoltarea şi profilul său.

Ce ar trebui făcut pentru ca Poiana Braşovului să se ridice la nivelul celor mai renumite staţiuni montane? — iată întrebarea anchetei noastre. Răspunsurile primite ar putea, credem, să se adauge studiului ce se întreprinde; ele vizează soluţionări mai apropiate ori mai îndepărtate, dar solicită o viziune unitară, de perspectivă.

Iată ce ne răspunde scriitorul Radu Theodoru: „În mare s-a schiţat un profil al Poienii Braşov, deocamdată timid şi fără o idee unitară, capabilă să genereze alte valori decît cele comerciale, şi acestea încă modeste. Cred că această staţiune, cu puţin efort de gândire, poate deveni un puternic centru al industriei turistice de talie internaţională, căruia să i se adauge un centru de expansiune folclorică de cea mai bună calitate. Să mă explic. Cadrul natural poate fi amenajat pentru sporturi de vară şi iarnă: nautice, turism, alpinism, bob, schi, patină, totuşi la cei mai ridicaţi indici de exploatare. De asemenea, se poate organiza un punct vîntos de mare atracţie, cu condiţia să se renunţe la improvizarea de acum şi să se treacă la organizarea unor microcabane vîntoşilor în punctele cele mai bogate în vînt specific muntelui nostru, cu paznic instruit, capabil să conducă o expediţie cinegetică şi să exploateze cadrul natural în care ea se desfăşoară. Staţiunea se poate transforma şi într-un puternic centru de iradiere a culturii noastre folclorice, organizîndu-se aici expoziţii de ceramică şi ţesături, cu vînzare, care să înlocuiască comerţul cu urşi verzi ori negri, cu flori bălăte de hirtie, prin produse ale orilor autentice, ale sculptorilor în lemn etc. Totul stă în inventivitate şi imaginaţie, în prezenţa unui real spirit gospodăresc.”

— În ultimii 5-6 ani, ne-a relatat directorul comercial al T.A.P.L. „Carpaţi”, Gheorghe Mizgăreanu, Poiana a înregistrat un salt spectaculos sub aspectul dezvoltării bazei turistice. Capacitatea de cazare s-a mărit mult prin darea în exploatare a hotelurilor „Poiana” şi „Bradul”, ca şi a unor vile familiale. În general, noile unităţi au un grad de confort similar celor mai renumite hoteluri turistice din străinătate. În acelaşi ritm s-a dezvoltat capacitatea de deservire a unităţilor de alimentaţie publică. Crearea unor unităţi specifice cum sînt „Sura daciilor” sau „Căminul haideucilor”, care şi-au câştigat o apreciere unanimă, constituie un prim pas spre diversificarea unităţilor de alimentaţie publică, un succes real al proiectanţilor şi specialiştilor noştri.

Din relatarea directorului comercial am mai reţinut că în anii ce vin, capacitatea de cazare va creşte substanţial în Poiana Braşovului, ajungînd pînă la 4.500 locuri faţă de numai 1.078 cîte sînt în momentul de faţă. Nu de mult, în apropierea telefericului au început lucrările de construcţie a unui nou hotel cu o capacitate de 375 locuri, ca şi a unui nou teleferic cu cabine, avînd fiecare o capacitate de 40 persoane. Alte două noi hoteluri sînt prevăzute să se construiască anul viitor.

— Dar, în ciuda eforturilor depuse, în Poiana rămîn în serie probleme care trebuie rezolvate în continuare reprezentantul T.A.P.L. „Carpaţi”. Mă voi referi la una singură: pe timp frumos, turşii veniţi aici schiază, patinează, fac excursii. Dar cînd ningea sau plouă? Sub aspectul posibilităţilor de divertisment, Poiana este încă deficitară. S-au construit hoteluri, vile şi cabane, dar s-a omis amenajarea unei săli de spectacol, a unui club sau măcar a cîtorva încăperi pentru diferite jocuri sau practicare unor sporturi. Timp de 5 luni, în această iarnă, spectacolele de folclor sau filmele de popularizare turistică — şi ele puţine la număr — s-au prezentat într-una din sălile restaurantului „Sport”, în condiţii de improvizare...

— Legat de viitorul Poienii, se ridică şi o altă problemă. Este vorba de concepţia care va trebui să stea la baza dezvoltării şi sistemării ei, a amplasării şi arhitecturii construcţiilor turistice. „Poiana Braşovului a devenit renumită în primul rînd prin frumuseţile ei naturale, sustinute, în cadrul convorbirilor noastre, Gh. Olteşcu, arhitectul şef al municipiului Braşov. Consider că de acest element trebuie să se ţină mai mult seama la amplasarea obiectivelor turistice. Majoritatea construcţiilor ridicate aici în ultimii ani au fost fericit amplasate, n-au deteriorat cadrul natural. Dar n-au lipsit, din păcate, nici cazurile cînd unele construcţii au fost plasate la nimerirea, distrugîndu-se paşişi frumoase şi

fericită. În fapt, se manifestă două tendinţe în ce priveşte amplasarea viitoarelor construcţii turistice. Prima — ca acestea să fie dispersate pe întreaga suprafaţă a Poienii; a doua — să fie concentrate la maximum. Nici una din aceste soluţii nu ţine seama — după opinia arhitectului şef — tocmai de păstrarea şi protejarea cadrului natural, concentrarea pe o zonă restrînsă urmăreşte să transforme Poiana într-o vastă pistă betonată. Poate că soluţia corectă ar constea în constituirea cîtorva puncte, cît mai judiciose amplasate. Desigur, problema merită o discuţie mai amplă.

Gh. Puşcaşu, director adjunct al agenţiei O.N.T. Braşov, s-a referit la aspectul de şantier, la neoridinalitatea care pare a se fi statornicit aici, opînd că ar trebui căutate mai consecvent căile ce ar putea face ca durata de execuţie a obiectivelor turistice şi a dotărilor aferente să nu fie exagerată, cum se întîmplă în momentul de faţă cu complexul comercial şi restaurantul „Capra Neagră”.

Una din particularităţile esenţiale care definesc personalitatea Poienii Braşovului o constituie caracterul ei complex de staţiune turistică-sportivă. La dispoziţia turiştilor se găsesc 11 pituri, în lungime totală de 18.600 m. Din acestea, trei au o lungime de peste 2.000 metri fiecare. „De fapt, ne spune arhitectul Ioan Rădăcină, şeful unui colectiv care se ocupă de întocmirea unui studiu tehnico-economic privind dezvoltarea Poienii, peste 80 la sută din turiştii care sosesc iarna aici, vin pentru a practica schiul. Condiţii în acest sens există. Sezonul de schi durează cît puţin 5 luni pe an; există, de asemenea, o mare diversitate de pituri, atît pentru avansaţi, cît şi pentru începători. În ultimii ani, o parte din acestea au fost iluminate, fiind totodată dotate cu 2 schilifturi. Anul trecut, la dispoziţia amatorilor s-a pus şi un modern patinoar artificial. Dat fiind că în viitorul an va creşte mult capacitatea de cazare, se impune ca în paralel cu amenajarea piturilor de schi existente, să se deschidă şi altele noi. Totodată, vor trebui amenajate şi cîteva pituri de sănătate, să se înmulţească mijloacele de transport: telecaune, schilifturi, boblifturi etc.”

— Dar cadrul natural?

— În general, cadrul natural actual nu trebuie alterat prin acţiuni artificiale de înfrumuseţare, este de părer profesorul de ştiinţe naturale V. Ciobanu. Această nu înseamnă că unele măsuri pentru protejarea şi îmbogăţirea florei nu pot fi luate. Frumuseţea nativă a Poienii poate fi întregită prin plantarea unor arbori specifici zonei respective, în special mestecei, sau poate chiar prin transplantarea unor plante care sînt înflorescînd în diferite perioade ale anului, în aşa fel încît paşiştile de aici să devină un permanent covor de flori. Desigur, această acţiune trebuie riguros studiată. La înfrumuseţarea cadrului se poate contribui şi aplicarea în practică a unui plan mai vechi — crearea unei rezervaţii de zimbră şi a unei da animale specifice muntelui nostru: corbi, căprioari, capre negre etc.

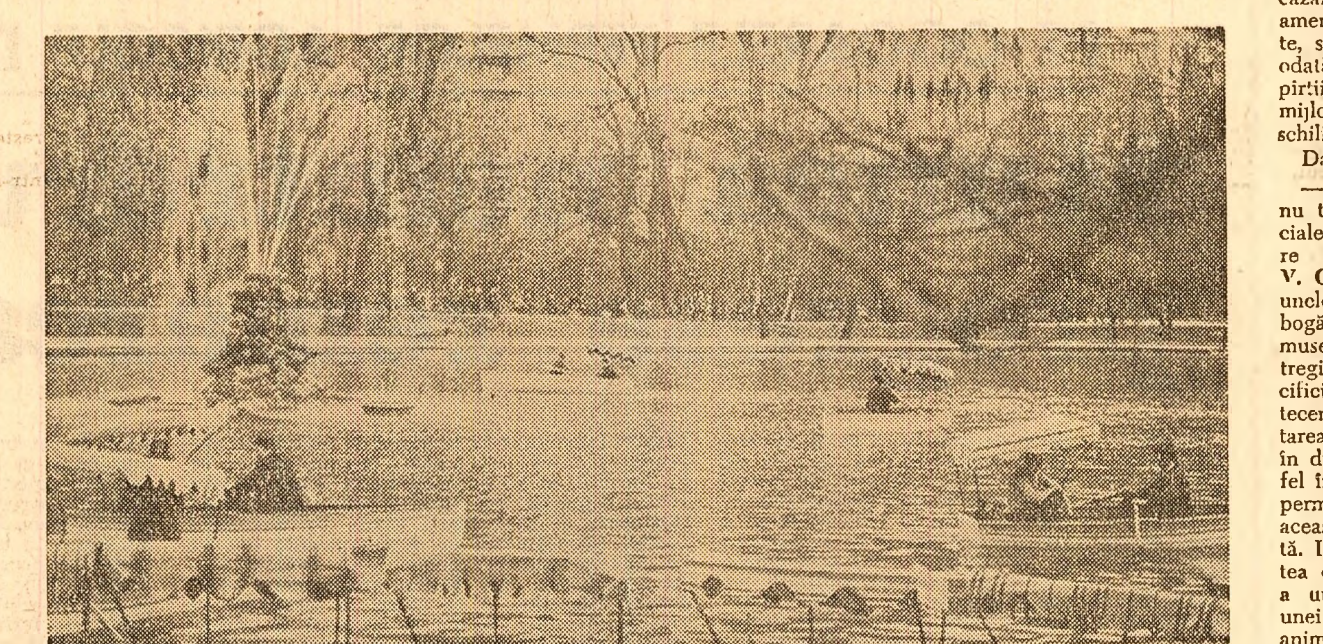
— O dată cu dezvoltarea şi modernizarea Poienii, ar fi necesar ca întreaga zonă să fie valorificată mai intens. Pentru că la o depărtare de numai 2-4 km de porţiunea unde se înghesuie în unele zile 30.000-50.000 de turişti, se află locuri tot atît de ferocitate, care nu sînt încă cunoscute şi exploatare.

— Măsură care ar contribui la valorificarea mai bună a Poienii, a unor părţi din zona ei sud-vestică — şi care se află în stadiu de proiect de mulţi ani — o constituie deschiderea unui drum care să lege Poiana de Valea Rîsnoavei. Pe lîngă faptul că în acest fel s-ar pune în valoare o întinşă zonă turistică cu peisaje de o rară frumuseţe, deschiderea acestui drum — în lungime de numai 2-3 km — ar prezenta şi avantajul scurtării drumului spre Poiană pe la Pîrlu Recu şi Valea Rîsnoavei, evitîndu-se trecerea prin Braşov. Aceiaşi lucru ar fi valabil şi pentru turiştii veniţi din direcţia Branului. În felul acesta, atît Braşovul, cît şi sezoana care duce spre Poiană ar fi în bună parte descongestionate.

— În timpul investigaţiei s-au conturat şi alte propuneri care merită să fie analizate de organele competente. Este vorba de necesitatea stringentă de a se întocmi un plan de amenajare a întregii zone a Poienii, a îmbunătăţirii căilor de acces, a îmbogăţirii locurilor de popas pentru turişti şi a terenurilor de parcare pentru autovehicule. Alte propuneri sugerau modernizarea actualului hotel „Sport”, modificarea telefericului în aşa fel încît ocuparea scaunelor să se facă din mers, modernizarea şi automatizarea sistemului telefonic şi instalarea de telefoane publice la principalele obiective turistice, îmbunătăţirea difuzării presei, interzicerea păşunatului în zona Poienii şi a Postăvoarei, amenajarea unui punct medical bine încadrat şi dotat etc.

— Dezvoltarea şi sistemarea Poienii Braşovului este o problemă de importanţă naţională. Iată de ce în această vastă acţiune trebuie atrase cele mai reuşite cadre de specialiştii în materie de turism, arhitectură, sporturi de vară şi iarnă. După cum considerăm că existenţa unor proiecte de perspectivă, cuprînzînd obiective ce urmează să se înfăptuiască treptat, în timp, ar merita o amplă dezbateră publică.

Ion VLAICU

Primăvara a sosit în Cişmigiu cu o surpriză plăcută: bărcile cu umbrare. Foto: M. Cioabă

POTECI PRIMEJDIOASE

mama a doua — şi din joacă am spart un dibelul. Atunci mama m-a certat şi m-a făcut timid, şi cînd a venit tata m-a spus lui şi el m-a bătut. Totdeauna mă bătea mama din nimica, ori mă spunea lui tata că mă bătea. Pînă atunci am răbdat, că nu ştiam, dar atunci mi-am adus aminte ce spuneau alţii că nu e mama mea adevărată, şi a atunci am crezut şi mi s-a făcut urît acasă...

Pe mama mea adevărată am întîlnit-o mai pe urmă. Într-o zi cînd eram în oraş m-a chemat la ea şi m-a spus că nu mă bătea. M-a întrebat dacă mă cheamă Dan şi eu i-am spus că aşa mă cheamă. Atunci ea m-a întrebat: „Ştii tu cine sînt eu?”. Am răspuns că n-am de unde să ştiu, că n-am mai văzut-o niciodată. „Eu sînt mama ta bună” — mi-a spus ea şi a început să-mi povestească de ce a plecat de la tata, că tata, zicea, a fost vinovat, că să nu-l ascult ve tata şi să mă duc la ea, că o să-mi dea de toate. I-am promis că o să mă duc, dar

colică ce aceea pe care o socotea mama nu este de fapt mama lui, ea şi înălţimea cu mama adevărată (această femeie ireponsabilă, care n-a pregătit să picure otravă în sufletul fiului de care nu s-a interesat niciodată) îl dezchielibrează de Dan din punct de vedere psihic, schimbîndu-i brusc datele existenţei.

Evident, gresala în cazul de faţă constă în aceea că s-a ascuns atîta vreme un adevăr care se cerea dezvoltat cu uria, spre a preveni infamia socială. Copiii sînt, se ştie, deosebit de receptivi atunci cînd li se expolice un lucru cu răbdare, pe înţelesul lor. Fără ar fi fost ea, aflînd că se interesează de situaţia mamei sale, bunicii şi părinţii să intervină împreună pentru alenuarea stării depresive provocate de descoperirea acestui adevăr. Prin intervenţia hotărîtă a tatălui se puteau doza exigenţele mamei adoptive faţă de copil, căruia urma să i se expolice în timp ce pe înţeles că de fapt (a-

devăd de necontestat) mama care-l creştesc de mic dovedise faţă de el infinit mai mult dragoste decît cea care-l abandonează. S-ar fi refăcut astfel unitatea familială subvertită.

Al doilea, Eduard A., este de asemenea unic copil din prima căsătorie a tatălui. Mama bănuieşte că el refăcuse astfel unitatea familială subvertită.

Al treilea, Veronel A., provine dintr-o familie încheată din care n-a lipsit exemplul bun al celor mai mari (un frate este în-

mult joaca pe-afară... Cînd auzeam zgomot pe stradă îmi venea să las tot — nici lecţiile nu mi le mai făceam... Într-o zi, cînd o profesoră mi-a dat nota trei, nu m-am mai dus acasă. M-am întîlnit atunci cu Dan şi Eduard şi noaptea am dormit în pară...)

Aşadar, nici un element deosebit care să indice gresala familiei.

Si totuşi...

Relaţia părinte-copil nu se reduce la o simplă transmitere de reguli de conduită, ci e mult mai complexă. Ea presupune, între altele, pe de o parte recunoaşterea dreptului copilului a-juns la o anumită vîrstă de a-şi afirma într-un anumit fel personalitatea, de a avea anumite libertăţi de manifestare, iar pe de altă parte obligaţia părinţilor de a dirija aceste libertăţi şi a le controla. Veronel, traversînd o aşanumită perioadă critică, avea mai mult ca oricînd nevoie de ajutor. În loc să primească cu „simire” abaterile băiatului, părinţii ar fi procedat mai înţelept dacă realmente se apropiu de el şi-i impuneau un control mai sever, dar înţelegător, al activităţii lui cotidiane. Astfel de erupţii de energie, însoţite de schimbarea comportamentului, sînt destul de frecvente, mai ales în etapa premergătoare adolescenţei; sub o atenţie şi înţelegătoare supraveghere ele pot fi depăşite cu relativă usurătate.

De la-a adus pe cei trei copii pe această primicioasă potecă? Aşa cum ne-o arată faptele, atent investigaţie, este vorba de unele serioase greşeli ale părinţilor, greşeli de pedagogie elementară, care puteau fi evitate. Drumul acestor adolescenţi n-ar mai fi fost umbrit de fapte care constituie o pată ruşinoasă pe obrazul celor răspunzători de creşterea lor. Atenţiune, părinţi!

Nicolae MOCANU
corespondentul „SciŢteii”

Magina economică

CÂND COMISIA CARE DĂ VERDICTUL CASĂRII UTILAJELOR ACȚIONEAZĂ CA UN AUTOMAT

De fapt, lucrurile se desfașoară în nota obișnuită, după cel mai banal ritual, ca și cum nu ar fi vorba de trecerea la fier vechi a unor însemnate valori materiale ale statului. La început se întocmesc un raport-propunere, din care rezultă o mașină X, utilajul Y sau instalația Z au devenit inutile. Apoi, într-o ședință, o comisie specială din întreprindere sau minister parafază și semnează documentul care constituie actul legal justificativ al casării utilajelor respective, deoarece, spune comisia, s-ar fi epuizat toate posibilitățile de folosire a lor productivă. Și tot în nota firescului contabilitatei operează revocabil pierderea, scăzând din soldul contului „mijloace fixe” valoarea de inventar a utilajelor casate.

Dacă judecăm doar la suprafață lucrurile, casarea unei mașini sau a unui utilaj, după folosirea lor îndelungată în procesul de producție, apare, așadar, ca singura alternativă. Să vedem însă, ce surprize ne oferă costul realității cantitative a faptelor? Întrebarea trebuie să fie urmată de un răspuns, întrucât distrugerea prin casare a unui mijloc fix este ireversibilă și foarte puțin se poate recupera în favoarea casării, adică a statului. Un lucru este clar: la baza lucrului unui astfel de decizii trebuie să stea spiritul de înaltă responsabilitate și discernământ, exigență maximă față de argumentele formulate, astfel ca scoaterea definitivă a unor mijloace tehnice din circuitul productiv să aibă o fundamentare economică temeinică și realistă.

Cum se prezintă situația, din acest punct de vedere, la unele unități din subordinea Ministerului Mîinerii? Aici la minister, cit și în unitățile investigate, am aflat că în primele luni din acest an nu s-au făcut încă nici un fel de casări de mijloace fixe. Eram pe cale de a lăuda și de a remarcă în termeni elogioși grădă întreprinderilor respective față de implicarea și profunde implicări economice. Dezamăgiri, însă! Anul acesta nu s-a propus încă nici o casare, întrucât în partea a doua a anului trecut, cum vom vedea, s-a scos din circuitul întreprinderilor pe această cale, un volum exagerat de mijloace tehnice — și, ca urmare, în unele întreprinderi s-au redus la zero fondurile fixe de prinos, sau cu puțin peste, înaintat. Și tot analiza mai arată că la ora actuală în mai multe unități se elaborează o serie de lucrări pentru punerea în punct a documentației de casare a altor utilaje tehnice, ceea ce înseamnă că în lunile următoare s-ar putea ca din nou să asistăm la un „val” al casărilor.

Desigur, nu ne putem pronunța asupra oportunității casării, întrucât, într-un caz sau altul, credem că oamenii din întreprinderi și din minister, care au responsabilități precise în acest domeniu, vor chibzui serios cu măsura și cu oportunitățile asupra acestui act, pentru a nu se mai repeta situația din anul trecut. Atragem atenția asupra acestui fapt, pentru că în 1968, în afară de casări înteminate de mijloace tehnice, s-au înregistrat numeroase abuzuri și abateri de la reglementările în vigoare, datorită interpretării eronate a dispozițiilor legale.

Există în acest sens un cadru legal precis: regulamentul aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 771/62 privind casarea și decontarea mijloacelor fixe, ca și instrucțiunile Ministerului Mîinerii. Ele stipulează că mijloacele fixe aflate în administrarea operativă a întreprinderilor și organizatilor economice se pot casa, printre altele, dacă costul reparării cantitative depășește 60 la sută din valoarea de înlocuire a fondului fix (costul unui mijloc fix nu plus cheltuielile de transport și instalare). Deci, prevederile respective au caracterul unei unități după bunul plac, nu o colecție de spiritul de responsabilitate ce trebuie să se manifeste permanent față de valorile materiale ale statului. Sub nici un motiv nu este tolerată casarea unui mijloc fix al cărui grad de uzură nu trece de limita amintită! Totuși, conducerea unor întreprinderi minte și-au permis să o interpreteze aparte, „origina” acestor reglementări. Așa s-a procedat la Combinatul carbonifer Valea Jiului.

În exploatarea carboniferă din Valea Jiului, statul nostru a investit, în ultimii ani, zeci de milioane de lei pentru a ridica gradul de mecanizare a lucrărilor și a face mai productivă munca mîinerilor. Se pare, însă, că uneori conducerea exploatarea mîinerii, a combinatului carbonifer nu au înțeles sensul acestor eforturi și nu au imprimat exigența cunoscută față de folosirea tuturor mașinilor și utilajelor, de repararea lor la timp și în bune condiții. Numai așa se explică gradul inadmisibil de uzură înținit la unele mijloace tehnice noi, ca și superficialitatea cu care s-a aprobat casarea unor utilaje și instalatii insuficient folosite, direct în „pintele” cupatoarelor. Această soartă a împărțit-o, printre altele, mai mult vagonetii de mină, un transportor cu roți, o locomotivă cu baterii și cu acumulatori — care aveau un grad de uzură cuprins între 20 și 52 la sută.

La faza locului ne-am dat seama că unii factori de răspundere erau tentați să aducă fel de fel de argumente „prefabricate”, pentru a justifica casarea acestor mijloace fixe, care puteau fi menținute în producție dacă li se făceau la timp reparatii elementare convenite. Argumentele lor nu ne-au convins însă. În schimb, nu ne-a fost greu să înțelegem că le-a fost greu să domine să ceară un mijloc fix nou, decât să întrețină și să păstreze pe

cele de care aminteam. Risipa este tot risipă, chiar dacă ea este camuflată de acte justificative în regulă. La același combinat am întâlnit situații când nici măcar nu s-au întocmit devize pentru eventualele reparatii capitale, care să justifice decizia de casare. Calculul s-a elaborat — în alte cazuri — după ochi, formal. Va fi dificil, probabil, la ora actuală, să se reconstruiască fiecare moment care a precedat casarea unor astfel de mijloace și să se stabilească vinovățiile. Aceasta, însă, nu poate absolve de răspundere conducerea combinatului pentru modul liberat în care s-au încălcat prevederile legale referitoare la criteriile de casare a mijloacelor fixe.

Oricum, situația nu poate să rămână necorijată. Mai ales că la Combinatul carbonifer Valea Jiului s-a ignorat adesea și o altă prevedere a reglementărilor în vigoare, potrivit căreia la casarea mijloacelor fixe trebuie să se întocmească procese verbale din care să rezulte bunurile defectate și piesele, agregatele sau materialele recuperate. Au constituit excepțiile cazurile în care s-a respectat această dispoziție legală. Este o simplă scăpare din vedere că o serie de piese și subsansambluri rezultate de la mijloacele casate puteau fi valorificate la alte mașini și utilaje similare?

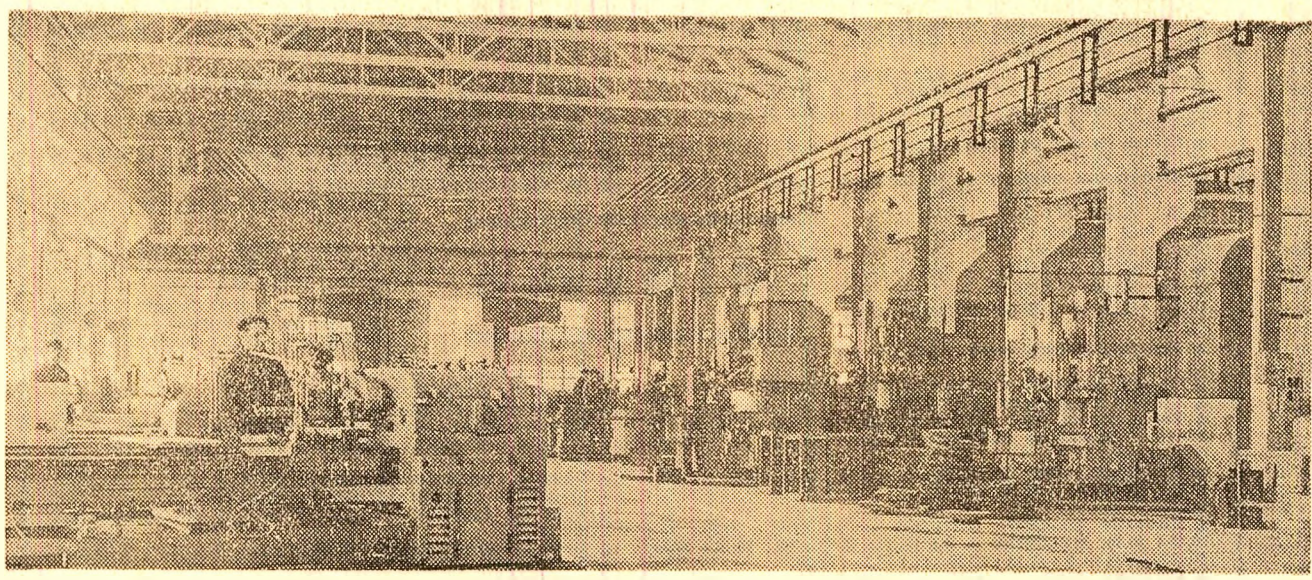
Să vedem, totodată, cum a fost respectată o altă prevedere bine precizată în reglementările în vigoare, care stabilește obligația expresă a întreprinderilor de a oferi utilajele propuse pentru casare la unități socialiste, cărora eventual le-ar fi necesare. Este oare facultativă și necesară precizarea? Nicidecum! Din practica de până acum, chiar din această ramură, s-a desprins cu claritate că o serie de mijloace fixe care, la un moment dat, au devenit inutile în anumite unități miniere, s-au dovedit a fi deosebit de folositoare în alte întreprinderi, fără prea mari intervenții tehnice. Au putut fi salvate, pe această cale, fonduri fixe în valoare de zeci de milioane de lei. Respectivă responsabilitate și priceperea gospodărească și-au spus cuvântul. Numai la Combinatul mîiner din Valea Jiului, nu! Aici, con-

trar prevederilor legale, s-au aprobat și semnate liste de casare a diferitelor mijloace tehnice, fără să se examineze serios dacă ele pot fi redistribuite la alte unități din sector. O altă posibilitate nu a fost valorificată în toate cazurile și, de aceea, pe drumul „dărîntoarea” al casării au fost aruncate la fier vechi un motor Diesel, un grup generator, ambele cu o valoare de inventar de 1,1 milioane lei, din care s-au recuperat prin amortizare numai 429 mil lei.

Aducem în discuție și alte aspecte de nesocotire a normelor legale de casare, valabile nu numai pentru combinatul carbonifer Valea Jiului, ci și pentru alte întreprinderi din industria mîinerii. În unele unități miniere nu s-a ținut seama de instrucțiunile ministerului de resort care reglementează competențele de aprobare a acestuia. Practic, s-a acordat dreptul de a dispune casarea mașinilor și utilajelor unor unități care nu au nici o puțin personalitate juridică. Oare asemenea manifestări nu atestă superficialitatea și indiferența, lipsa de răspundere față de soarta bunurilor tehnice încredințate spre administrare unor conducători de întreprinderi?

Am punctat aceste abateri și abuzuri de la reglementările în vigoare privind casarea mijloacelor fixe pentru a fi prevenite cu hotărâre în viitor. După cum am fost informați la Ministerul Mîinerii, în prezent, în mai multe întreprinderi se întocmesc liste de mașini și utilaje care sînt propuse pentru casare. Este de așteptat că se va trece maximum de învătăminte din neajunsurile semnătate, ca la formularea fiecărei propuneri de casare se va chibzui cu răspundere, profundă, pentru a nu se mai stăruie la situațiile înfățișate. Nu trebuie pierdut nici un moment din vedere că mașinile și utilajele sînt o parte integrantă, esențială, a activității miniere, că ele trebuie gospodărite cu grijă și păstrate cu ochii din cap și că de această fiecare conducător de întreprindere răspunde în fața partidului, a poporului.

Viorel SĂLAGEAN

În hala de prelucrare mecanică, dată recent în funcțiune, a Uzinei de piese de schimb și reparații de utilaj chimic-Găești. Foto: Agerpres

(Urmare din pag. 1)

acumulat o anumită experiență în acest domeniu. Evidența clară a problemelor producției, planurii de muncă judicioasă alcătuită constituie baza organizării activității comitetului de direcție. La ultima ședință, din luna martie a.c., comitetul de direcție a analizat studiul lucrărilor de investiții. Materialul a fost pregătit din vreme și dat spre studiu membrilor comitetului. Pe baza acestuia și a cunoașterii situației reale din uzină s-au putut lua unele hotărâri care să ducă la impulsivitatea lucrărilor. Constatându-se că în primele două luni, din lipsa unor construcții metalice, planul de investiții a fost realizat doar în proporție de 92,4 la sută, comitetul de direcție și-a permis să se organizeze o echipă specială pentru lucrările respective, condusă de un maestru din întreprindere. De asemenea, s-au luat măsuri pentru terminarea într-un timp scurt a documentației tehnice necesare și respectarea riguroasă a graficului de execuție a lucrărilor, recent elaborate.

Îndeplinirea acestor hotărâri se urmărește zilnic de către directorul uzinei și secretarul comitetului de direcție. Fiecare hotărâre are termen de realizare și de această răspunde concret un membru al comitetului. Desigur, ar mai fi multe de spus în legătură cu activitatea acestui comitet de direcție. Papt este că rezultatele primului trimestru confirmă eficacitatea hotărârilor luate: planul la producția globală a fost îndeplinit în proporție de 100,6 la sută și de 105 la sută la producția marfă vîndută și încasată. Mersul activității uzinei în luna aprilie oferă toate premisele pentru realizarea planului în proporție de 100,6 la sută.

Cu totul alta este situația la FABRICA DE ÎNCĂLĂMÎNTE „PARTIZANUL”-BACĂU. Și aici se întocmesc planuri de muncă și de măsuri ale comitetului de direcție, dar acestea nu sînt respectate. Însă una este în plan și alta în realitate. De neîn-

les este că aceleași probleme sînt discutate de mai multe ori în aceeași lună — și aceasta pentru că stabilirea programului de activitate se face fără un studiu atent, multe chestiuni dintre cele obișnuite, curente, care ar trebui soluționate de cadrele din servicii și secții încărcînd inutil agenții de lucru a comitetului de direcție.

La dezbaterile comitetului de direcție, de regulă, nu se prezintă analize temeinice, bazate pe un stu-

dios detaliat. Însotit de propuneri și măsuri, care să fie date din timp membrilor acestuia pentru a le examina. Uneori, discuțiile se abat de la tema principală și degenerază în analiza unor aspecte minore nesemnificative (de pildă, dacă laptele antidot trebuie să fie dat muncitorilor fier și netifer?). În ultimul timp, problemele esențiale ale îndeplinirii planului s-au bucurat de mai mare atenție din partea comitetului de direcție. Dar analizele nu se încheie cu hotărâri și măsuri concrete, cu termene precise și responsabilități pe oameni. De obicei, se fac propuneri, se exprimă păreri, iar directorul le sintetizează verbal, la modul general sub forma: „Se vor lua măsuri pentru rezolvarea...” sau: „Este necesar să se facă...” etc. etc., fără să se concretizeze un obiectiv imediat. Cit de defectuoasă este aici

activitatea comitetului de direcție în domeniul îndeplinirii hotărârilor privind realizarea planului și angajamentelor se desprinde din însăși aprecierile directorului fabricii, ing. Dan Fricop, care recunoaște că, în întreprindere, singura diferență față de activitatea comitetului de direcție este că la sedințe participă și reprezentanții salariaților. În rest, se iau măsuri și hotărâri în același mod, adică doar de laiva dintre factorii de conducere ai fabricii.

În legătură cu această problemă ne-am adresat tov. ing. Radu Măneșu, secretar al Comitetului județean Bacău al P.C.R. „Perioada maturizării comitetului de direcție din întreprindere a trecut și multe dintre ele s-au angrenat efectiv în mecanismul organizării și conducerii activității economice. Este cazul comitetului de direcție de la Combinatul chimic Borzești, schelele de extracție Molnesti și Zemes, Uzina metalurgică Bacău, care cunosc bine problemele ce se nasc în legătură cu îndeplinirea planului și angajamentelor și — în mod corespunzător — adoptă, după fiecare dezbateri, decizii sau măsuri cu mare eficiență economică.”

Situația de la fabrica de încălăminte „Partizanul”, care poate fi înținită și în alte întreprinderi din județ — a completat interlocurul

Din experiența C. A. P. din comuna Putineiu în creșterea animalelor

„De ce spunem DA la ceea ce alții zic NU”

De cînd s-au ocupat cu agricultura, oamenii au crescut și vite, ele fiindu-le necesare atât la lucrul pămîntului, cit și pentru a le asigura cele necesare traiului și îndeosebi lapte și carne. Noi, cei din Putineiu, am crescut vite și înainte de cooperativizarea satului și creștem și acum. Numai că în cadrul cooperativei agricole această activitate se face în mod organizat, pe baze științifice, și de aceea rezultatele pe care le obținem sînt foarte bune. De aceea, ne miră cum membrii unor cooperative agricole pot afirma că, în unitățile din care fac parte, creșterea vitelor n-ar fi rentabilă. Pentru a demonstra cit de avantajoasă este această preocupare, voi arăta, în rîndurile de față, rezultatele economice obținute în zootehnie și metodele folosite în îngrășătoarea noastră de taurine.

Unleuna cooperatistă ne-a îndrumat să dezvoltăm acele specii care folosesc cel mai bine condițiile naturale de care dispunem, respectiv baza furajelor. În acest scop am organizat o îngrășătoare de taurine care utilizează îndeosebi furajele groșiere pe care le avem în cantități mari. În 1965, în cadrul îngrășătoarei am avut un număr mic de vitele și vitei proveniți din prăsiile proprii a cooperativei sau cumpărați de la membrii cooperativei. În acel an am livrat, pe bază de contract, 189-209 taurine îngrășate la o greutate medie de 250 kg. Cu timpul, capacitatea îngrășătoarei a fost extinsă. În sprijinul nostru a venit unleuna județeană, care ne-a indicat din ce unități putem cumpăra vite pentru creștere și îngrășare. Așa am ajuns, anul trecut, la un rulaj de 2.200 animale tinere la îngrășat, din care am livrat 1.450 capete.

O dată cu sporirea numărului de animale îngrășate și creșterea greutății la livrare, am obținut și venituri mai mari. Cîteva cifre sînt grăitoare în această privință. În 1968 prețul mediu de vînzare a unui mînzat a fost de 2.400 lei, față de 2.050 lei în 1965. Veniturile totale obținute din acest sector au fost de peste 3.400.000 lei în 1968, față de 425.000 în 1965. Ele reprezintă, în anul trecut, 35 la sută din totalul veniturilor bănești încasate de cooperativa noastră față de numai 8 la sută cit era în 1965. Am prezentat aceste cifre pentru a evidenția importanța pe care au luat-o la noi creșterea și îngrășarea tineretului taurin.

Poate unii vor întreba: este într-adevăr rentabilă această activitate? Să lăsam tot ciclul să vorbescă. În primul rînd, perioada de îngrășare este destul de scurtă

— 200-300 de zile, iar consumul de furaje scăzut. În fiecare zi se obține un spor zilnic de greutate de 0,600-0,700 kg. Dacă se au în vedere costul vitelului provenit din prăsiile proprii la intrarea în îngrășătoare, hrană consumată și înlocuirea zărilor-muncă efectuate rezultă un venit curent de 1.260 lei de fiecare mînzat livrat. În cazul vitelilor cumpărați din alte cooperative agricole, venitul curent este de 800 lei. Se mai poate pune o întrebare: de ce este rentabilă creșterea taurinelor? Pentru că se folosesc, în general, furaje groșiere, cum sînt coccenii de porumb, pleava de grîu și capturile de floarea-soarelui, la care se adaugă cîntățile de vînt de sfec. Anul trecut, de exemplu, noi am strîns și depozitat 350 tone de pleavă de grîu, fără a mai vorbi de coccenii de porumb și capturile de floarea-soarelui, care sînt strîse și depozitate cu cea mai mare grijă. Furajele groșiere de care am amintit sînt tocate și amestecate cu melasă și uree. De mare folos sînt culturile duble de furaje. Anul trecut, după ce am recoltat culturile timpurii am semănat 720 ha cu porumb cultura a doua și alte plante furajere, ceea ce ne-a permis să înlocuim o cantitate de 6.000 tone. Dacă în toamnă timpul s-ar fi menținut favorabil puteam înlocui cîntăți mult mai mari.

Rezultatele bune obținute se datoresc, pe de altă parte, personalității și interesului materiale a îngrășătoarei care lucrează la îngrășătoare. În acest scop am aplicat normele metodice elaborate de Uniunea Națională a Cooperativei. Agricole de Producție. Îngrășătorii primesc zile-muncă după creșterea în greutate a animalelor din lotul pe care îl au în primire. În medie, un îngrășător realizează pe o cîtă 350-420 zile-muncă, ceea ce este foarte avantajos.

Din activitatea de pînă acum am tras unele învățăminte, pe care le împărtășim și altora pentru ca să evite greșelile pe care le-am săvîșit noi. Prima greșală este aceea că nu ne-am gîndit să organizăm mai demult o asemenea îngrășătoare, care s-a dovedit deosebit de avantajoasă pentru cooperativa noastră. În ce privește metodele de lucru, nu am urmărit sporul zilnic de creștere în amestec cu melasă și uree, ceea ce a dus la prelungirea ciclului de îngrășare. Cunoșcînd asemenea lipsurile putem lua măsuri, în cunoștință de cauză, pentru înlăturarea lor.

În acest an pe baza prevederilor cuprins în planul de producție, vom livra 1.800 capete tineret taurin îngrășat, la o greutate medie de 280 kg de fiecare animal. În felul acesta va spori și prețul mediu de vînzare, ceea ce va contribui la realizarea unui venit bănesc de 3.900.000 lei. Vom contribui astfel la o mai bună aprovizionare a populației cu carne, iar cooperativa noastră, membrii ei vor obține însemnate venituri.

Am prezentat cele de mai sus pentru a demonstra unor necredincioși rentabilitatea și avantajele creșterii și îngrășării taurinelor. Experiența noastră, ca și a altor cooperative agricole, demonstrează, așa cum s-a arătat la plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție, că dezvoltarea creșterii animalelor oferă posibilități largi de sporire a veniturilor. Prețurile oferite de stat pentru achiziția de carne din cooperativele agricole sînt acoperitoare și stimulatoare. Se cere ca această activitate să se desfășoare pe baza unor norme raționale. Noi am respectat această cerință și am cîștigat.

Ioan DRAGHICI
președintele
cooperativei agricole Putineiu,
județul Ilfov

CONTRASTE

Elogiu „autorilor luminii”

Turistul care strabate frumoașă vale a Tîrnavei Mici, în drum spre Sovata, trece pe lângă Termocentrala din Fintinele. Data ei de naștere: anul 1954. În 1968 s-a încheiat prima etapă de dezvoltare, atingîndu-se puterea instalată de 100 MW. După doi ani, puterea s-a ajuns la 150 MW. În anul 1964, cu aceeași putere instalată, s-a consensmat recordul de producție — 1,3 miliarde kWh energie electrică din peste plan. La împlinirea a 15 ani de activitate (peste cîteva zile). Termocentrala Fintinele se afirmă ca o unitate de bază a sistemului nostru energetic. Semn că autorii „fluvior de energie” au crescut în 15 ani cu viteza luminii.

Isprava unor meșteri mari

În prima zi de lucru în cîmp, tractoristii din secția I a I.M.A. Babadag au avut o surpriză. La un moment dat, desi rezervoarele conțineau o cantitate de motorină, tractoarele s-au oprit din lipsă de combustibil. În 10 minute pierdută tractoristii au dat o fugă pînă la secție să se aprovizioneze. Ce se întimplase? Cînd s-a făcut reparația tractoarelor, meșterii de la Uzina de reparații Năvodari au lăsat în rezervoare o

„Piese de schimb” pentru înviorarea răspunderii?

Pe santierele întreprinderii de construcții-montaj din Pitești, piesele de schimb se caută cu lumină. Într-o zi de lucru se găsec, diferite electrotransportoare, betoniere, dozatoare gravimetrice de ciment, ciomane de abiaț și pene de dreapta. Stau și pierderile cresc. În proporție geometrică. De acord, deoarece imobilizarea utilajelor amintite imobilizează, la rîndul ei, echipele de betonisti și vagonetele nedescărcate. S-a încercat reconducerea pieselor de schimb. Operația costă mult, cit dublul sau triplul valorii pieselor, ca să nu mai vorbim că aceste „cipelli” nu asigură siguranța necesară în exploatare.

Cel care ne-a sesizat neajunsurile, ing. Dorin Huzuneu, propune înlăturarea forțului de muncă din baterie de dezinteresului în procurarea pieselor de schimb. De acord. Dar nici neajunsurile și propunerile nu sînt de ieri, de azi. Sînt cunoscute de forurile de resort. Nu cumva sînt necesare și piese de schimb pentru înviorarea spiritului de răspundere?

Peregrinările unui ordin departamental

Departamentul I.A.S. a emis ordinul 84 prin care se dădeau unele indicații cu privire la realizarea sarcinilor de plan pe anul 1969. Ordinul era adresat tuturor fermelor agricole din țară. Acest ordin a ajuns la ferma Clucereasa, situată în apropiere de Pitești, pe căi întortocelești și, după multe peripeții, abia după o lună de zile, tală calea parcursă. Ordinul a fost expediat de către Departamentul I.A.S. din București către Trustul zonal Ploiești. Aici a fost multiplicat și... amplificat, adică a

Mărfuri tratate cu refuz

Directia comercială a Consiliului popular județean Bacău a alicuit o listă cu mărfurile refuzate din motive de calitate, în primul trimestru al anului. Ce nu găsești în ea 10 tone piștă tomată livrate de Fabrica de conserve din Fetești, 3.200 kg halva de la fabrica „Unirea” — Iași, 14.350 perechi de sucuri de la I. S. Rîureni, 6.000 perechi de sandale de la fabrica de încălăminte din Rîngita și 400 perechi pantofi de tenis de la Uzina chimică române, 900 perechi pantofi de la fabrica de încălăminte „Dimbo-

PROBLEMA RECUPERĂRILOR

PROGRAMELE LĂUTĂREȘTI STANDARDIZATE ANIHILEAZĂ FOLCLOREL AUTENTIC

Avem toate motivele să ne mîndrim cu o tradiție muzicală născută, care a înflorit, s-a dezvoltat și s-a slefuit neîntrerupt, de fondul robust al vieții acestor popoare, care în drumul său istoric greu, dar sigur, a fost călăuzit de teluri înalte și limpez. În noi, cei de azi, am moștenit de la înaintași o dată cu tradițiile principale care ne definesc, și deprinderile de a ști să păstrăm și să creștem în viața noastră comorile nematematice pe care ei le-au făcut, le-au cîntat și apărut în toate prilejurile, le-au cîntat și mestesugit cu măiestrie.

Din contopirea și sedimentarea de-a lungul a cîinci secole a unor elemente muzicale s-a cristalizat așa-numitul folclor lăutăresc orășnesc, au apărut creații proprii în acest spirit datorate unor lăutari talentați, de reușită lucrări de virtuozitate instrumentală (unele bucurîndu-se de celebritate), dar și vocale (cîntece de lume).

Concomitent cu aceasta, comorile artistice populare au contopit și ele, studiile muzicale de specialitate ca instrumentații, dar repertoriul folcloric rezumîndu-se în cea mai mare parte la acei bine cunoscuți stil „lăutăresc”.

Pentru valorificarea și răsîndirea creației populare și a ansamblului de stat. Multe dintre acestea au depășit vîrstă matură de douăzeci de ani iar majoritatea celorlalte sînt pe cale de a fi împlinite în curînd.

Concomitent cu aceasta, comorile artistice populare au contopit și ele, studiile muzicale de specialitate ca instrumentații, dar repertoriul folcloric rezumîndu-se în cea mai mare parte la acei bine cunoscuți stil „lăutăresc”.

Concomitent cu aceasta, comorile artistice populare au contopit și ele, studiile muzicale de specialitate ca instrumentații, dar repertoriul folcloric rezumîndu-se în cea mai mare parte la acei bine cunoscuți stil „lăutăresc”.

Insemnări pe marginea repertoriului orchestrelor populare

nea tarafului au fost concentrați în ansambluri și orchestre populare, așa cum am arătat, celor din Capitală revenindu-le rolul de a fi reprezentanți creației muzicale populare în țară și în străinătate. Este evident că la început repertoriul de bază al acestor mari formații a fost acela aluziv de componenții orchestrelor. Ulterior au fost incluși în orchestre instrumente și instrumente specifice unor zone folclorice ce nu erau reprezentate în taraful lăutăresc de tip munteneș. Orchestrele au fost completate treptat cu mult soiuri de instrumente din diferite colturi ale țării, care au adus cu ei un repertoriu autentic, cu toate particularitățile lui melodice, ritmice și arhitecturale. Dar unele din aceste creații, care se desebneau de cele lăutărești și prețneau o tratare orchestrală aparte, ajungînd la îndemna dirijorilor bucareșteni, au fost „corectate”, transformate, „prelucrate” (după unii pierzîndu-și astfel prospețimea și personalitatea lor naturală).

În felul acesta asistăm și în prezent la o tendință de standardizare a programelor de muzică populară, pe de altă parte prin existența în repertoriul marilor orchestre populare a unor creații lăutărești — valoroase incontestabil, dar care sînt programate de multă dată de zile cu insistență în toate prilejurile. La acestea s'adăugă tendința de a creștea în numărul repertoriului creațiilor aparținînd unor genuri tradiționale (chiar și din repertoriile soletilor vocali) cum sînt doina, cîntecul bătrînesc etc. și de a admite cu precădere melodiile de loc ritmate, ale căror mișcări originale sînt accelerate uneori artificial. Mai putem vorbi despre unele intervenții în repertoriul marilor orchestre populare care le-au de învins aceste instituții care în fapt nu sînt membrii orchestrelor populare sînt în marea lor majoritate lăutarii din București sau din împrejurimi, iar principalii dirijori ai acestora — cu unele excepții de dată mai recentă — au fost promovați tot din rîndul lăuta-

rilor, unii dintre ei posedînd, de drept, studii muzicale de specialitate ca instrumentații, dar repertoriul folcloric rezumîndu-se în cea mai mare parte la acei bine cunoscuți stil „lăutăresc”.

În încercările de a crea o varietate a programelor folclorice, ansamblul „Perința” din București a înregistrat progrese meritorii prin punerea în scenă a unor simfonii inspirate din obiceiurile populare tradiționale. Apoi s-a simțit un rol de creație, după care ansamblul a încercat să programeze câteva din aceste creații, care se desebneau de cele lăutărești și prețneau o tratare orchestrală aparte, ajungînd la îndemna dirijorilor bucareșteni, au fost „corectate”, transformate, „prelucrate” (după unii pierzîndu-și astfel prospețimea și personalitatea lor naturală).

Specialiști în domeniul folclorului muzical și coregrafii sînt destui de puțini. Astfel de cadre se formează anevoios, folcloristica impunînd, în afara cunoștințelor de specialitate (muzicală sau coregrafică în cazul nostru), și o îndelungată practică de teren, investigații științifice, precum și asimilarea unui volum mare de cunoștințe din domeniul artei discipline, ca istoria, etnografia, filozofia, literatura etc. Dar și așa puțini, folcloristii de muzică populară, măsură să-și aducă aportul lor competent la dezvoltarea activității formațiilor populare. Uneori sînt consultați doar formal, alteleori sînt membrii deplin ai formațiilor de ansamblu ca fiind lipsiți de simțul spectacolului. Aceștia uită că folcloristii sînt oameni de știință și nu recitatori. De altfel, acolo unde a lipsit cunoștința de fapt a marilor coregrafii, creșterea sablonelor și rețetelor standard, fără a le analiza originea și nici prospețimea. În arhiva Institutului de Etnografie și Folclor sînt zeci de mii de melodii populare pe care cel ce se află la conducerea celor 28 de instituții de stat care au fost create să valorifice folclorul muzical ar trebui să le cunoască și să poată să-și aducă aportul lor competent la dezvoltarea activității formațiilor populare. Uneori sînt consultați doar formal, alteleori sînt membrii deplin ai formațiilor de ansamblu ca fiind lipsiți de simțul spectacolului. Aceștia uită că folcloristii sînt oameni de știință și nu recitatori. De altfel, acolo unde a lipsit cunoștința de fapt a marilor coregrafii, creșterea sablonelor și rețetelor standard, fără a le analiza originea și nici prospețimea. În arhiva Institutului de Etnografie și Folclor sînt zeci de mii de melodii populare pe care cel ce se află la conducerea celor 28 de instituții de stat care au fost create să valorifice folclorul muzical ar trebui să le cunoască și să poată să-și aducă aportul lor competent la dezvoltarea activității formațiilor populare.

tv

PROGRAMUL I
11.00 — Limba germană. Lectia 50 (reținere). 11.30 — Pentru elevii Consultanței la limba română (clasa a VIII-a). Gramatică. Prețină prof. V. Constantin. 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață. 17.50 — Telex 7 V. 17.55 — Pentru elevii Consultanței la chimie (clasa a XII-a). Tema: Hidrocarburi structurale și proprietăți fizice și chimice. 18.05 — Limba rusă. Lectia 52. 18.30 — Studiul pionierilor. 19.00 Telemuzicuri de seară. Bulcetul meteorologic. 19.30 — „Tinerete fără bătrînețe”. — Selecțiuni din spectacolul Ansamblului de cîntec și dansuri „Clocirlia”. 20.00 — Seară de teatru. „Luna dezmostenilor” de Eugène O'Neill. În românește de Sergiu Fărcașan și Aneta Dobres. În distribuție: George Demetru, Liliana Tomescu, Mircea Anghel, Mihnea Molescu, Valeriu Arăduț. 22.15 — Muzică ușoară, formația „Phonix”. 22.30 Antologie contemporană românească. 22.45 — Telemuzicuri de noapte. 23.00 — Închiderea emisiunii.

PROGRAMUL II
20.00 — Telex T V. 20.05 — Concert simfonic. Interpretăză Orchestra simfonică a Radioteleviziunii. Dirijor: Antonio Ros Marin. — Simfonia „Solist”. — Concertul Hamza. În program: Simfonia de Xavier Benguerel (primă audiere). Concertul de simfonie nr. 2 de Béla Bartók. 20.50 — Film artistic: Republica Skid — O producție de televiziune. 22.45 — Închiderea emisiunii.

teatre

● Filarmonia de stat „George Enescu” (Sala Ateneului): Recital de harpă susținut de Dorella Malorescu; Recital de vioară susținut de Radu Iancovici. 19.30 — Opera Română: Lucia di Lammermoor — 19.30. ● Teatrul de Operă și Secretul: Secretul — 19.30. ● Teatrul Național „I.L. Caragiale” (sala Comedia): Heidegger — 19.30. ● Teatrul Național „I.L. Caragiale” (sala Comedia): Fără titlu teribil — 19.30. ● Teatrul „C.L. Notara” (sala Măgureanu): O casă onerabilă — 19.30. ● Teatrul Național: Anonimul — 20. ● Teatrul Mic: Prețul — 20. ● Teatrul Giulești: Visul unei nopți de iarnă — 19.30. ● Teatrul evreiesc de stat: Un șirag de perle — 20. ● Teatrul Național „I.L. Caragiale”: Mult zgomot pentru nimic — 19.30. ● Teatrul „Tănăraș” (sala din Calea Victoriei): Soricelul și păpușa — 10; Nocturnă I (spectacol pentru adulți) — 21.30; (sala din Calea Victoriei): Fuzia — 21.30. ● Teatrul de stat Galati (la Institutul de Etnografie și Folclor): Emin și Veronica (premieră) — 20. ● Teatrul muzical „C. Dobrescu” (sala Savoy): Căteasa cu lapte de adă — 19.30; Femei din Cămin — 19.30. ● Ansamblul Artistic al Unității Generale și Sindicatelor: Selecțiuni 78 — C. P. Bulgară — 19.30.

ȘERBAN CIOCULESCU: „VIAȚA LUI I.L. CARAGIALE”

„Caragiale își va găsi, firește, scriitorul de mare talent, care să-l învie chipul, spunea Șerban Cioculescu în prefața celei dintîi ediții a „Vieții lui Caragiale” apărute în 1939. Recitînd acum prefața și cartea în noua ediție, fraza citată ne surprinde! Și aceasta deoarece prezintarea criticului era împlinită încă din acel moment, după ce ai închis ultima pagină avînd sentimentul că ai citit nu numai o biografie riguros fundamentată științific, ci și romanul vieții lui Caragiale, același sentiment pe care îl avem cînd citim biografiile călăvescilor dedicate lui Eminescu și Creangă. Dar cele trei exemple biografice ca și cea ce s-a scris după aceea demn de stimă pe acest tărîm (și nu mă refer aici la numeroasele monografii, ci numai la biografiile, precum „Calistrat Hogea” al lui Vladimir Streinu, „Viața lui Alexandru” de G. C. Nicolescu sau „Viața lui Macedonski” de Adrian Marino, „Viața lui G. Ibrăileanu” de Al. Piru) ne atestă că toți autorii lucrării noastre au avut în vedere nu numai o biografie riguros științific, ci și romanul vieții lui Caragiale, același sentiment pe care îl avem cînd citim biografiile călăvescilor dedicate lui Eminescu și Creangă. Dar cele trei exemple biografice ca și cea ce s-a scris după aceea demn de stimă pe acest tărîm (și nu mă refer aici la numeroasele monografii, ci numai la biografiile, precum „Calistrat Hogea” al lui Vladimir Streinu, „Viața lui Alexandru” de G. C. Nicolescu sau „Viața lui Macedonski” de Adrian Marino, „Viața lui G. Ibrăileanu” de Al. Piru) ne atestă că toți autorii lucrării noastre au avut în vedere nu numai o biografie riguros științific, ci și romanul vieții lui Caragiale, același sentiment pe care îl avem cînd citim biografiile călăvescilor dedicate lui Eminescu și Creangă.

zile n-au pregetat nici muncă, nici odihnă, lovindu-se uneori de înfrîngătoare sacrificii din partea unor insușirilor lor s-ar fi valorificat imediat, pentru a ajunge la esența adevărului. Și poate ori de cîte ori tentațiile unei afirmări leșnicioase, instantanee dau tîrcoale celor tineri, faptul că ani de zile, din studenție, am fost alături la masa de lucru a Bibliotecii Academiei cu cei doi maeștri ai criticii și istoriei literare, nu ne lasă nici o clipă să alunecăm pe calea ușuritei, ci neconștient ne îndreptăm gândul spre rosturile adevărului om de literă. Era cred o datorie de conștiință să afirmăm în această cronică un fapt esențial: prin abnegația științifică cu care a fost călăuzit, prin tenacitatea depusă, prin spiritul de o probitate nicoștă de călăuză, Viața lui Caragiale este una din acele cărți a cărei semnificație face să sporească valoarea ei intrinsecă. Cum spunea, Șerban Cioculescu se consideră un om de literă și un cercetător documentar. Cartea nu este nici o juxtapunere de fișe și nici o reconstituire a unor docu-

mente deja existente. E drept, Șerban Cioculescu are o adevărată pasiune și chiar o voluptate a preciziei în materie de istorie literară (și cite zilnic dintr-o lucrare sau unor cercetători mai grațiosi care alunecă cu privirele deasupra paginilor) dar pentru el această pasiune nu se convertește în factologie pură. Documentul, și la amintirea contemporanilor reprezintă doar materia primă care apoi intră în retorta unor operații de comparare, de verificare, de decantare de substanță pentru a putea extrage în cele din urmă semnificațiile. Și aici cred că aflăm secretul viabilității cărții, al faptului că după trei decenii ea ni se pare nouă, înedită, originală și nici una din concluziile ei nu a fost infirmată, chipul lui Caragiale rămînd acela pe care ni l-a conturat atât de ferm Șerban Cioculescu în 1939. Că de atunci și pînă acum autorul monografiei a continuat cercetările asupra vieții lui Caragiale nu-l mai puțin adevărat. Că materialul documentar publicat în numele de Șerban Cioculescu și de Șerban Cioculescu în 1939 și pînă acum este, de asemenea, impresionant, iată un fapt notoriu. Istoria literară este o știință ca orice altă știință și nu rămîne niciodată pierdută în datele ei. Neconștient cercetarea largă și sferoasă cunoașterea noastră asupra vieții și operii unui scriitor. Dar în cazul cărții de față chiar dacă „pe-te-tile albe” ale actualității monografice au apărut, chiar dacă anumite episoade ale vieții s-au conturat mai clar pînă într-ait încît au fost necesare încă trei capitole noi („Revizor școlar”, „Un moment sentimental din tîne-

cronica literară

„Reporterii judecării ocazionale”, chiar dacă s-a îmbogățit cronologia și a rămas același. Fiecare nouă „descoperire” care completa și aducea ceva nou în biografia lui Caragiale justifică în același timp vizitarea sa asupra biografiei marelui scriitor în așa fel încît și Șerban Cioculescu ar fi putut spune precum André Malraux: „La un moment dat mi-am dat seama că viața începe să semene cu cărțile mele”. Deci nu o reconstituire biografică, ci o definire a omului acesta contradictoriu, care aparent se și refuză unei caracterizări unice. Pe unii l-a derutat, poate, împănarea de capitole oarecum autonome a cărții, ceea ce la prima vedere nu ar corespunde unei biografii în sensul clasic al cuvîntului. Dar fiecare capitol corespunde nu numai unui moment biografic („Revizor școlar”, „Director al Teatrului Național”, „La Berlin” etc.) dar și unei trăsături de caracter, unei așezări de fapt manifestate a personalității lui Caragiale. Astfel biografia capătă unitatea pe care o da nu expunerea cronologică ci evidențierea momentelor esențiale față de care s-a definit personalitatea scriitorului. Ca și în cazul lui Eminescu, biografia lui Caragiale trebuie curățată de zgura anecdotică și a legendelor. Cite aduceri aminte tardive, cite vorbe aruncate în vînt, cite cartea ne reface un itinerar transmis cu bună sau rău credință! Erorile fiind etapele vieții, amintirile dubioase, tot ceea ce era pus pe seama lui Caragiale au fost trecute pe seama Șerban Cioculescu. Ca și în cazul probă de foc a documentului: expus ca atare și introdus în textul narativului ca argument sau contraargument. Dar și cu conștiința faptului că prin el se realizează o epocă în tot ceea ce are specific, în datele ei caracteristice. Și din acest punct de vedere, cu erorile tolerabile și inevitabile oricărui interpretare de acest gen, cartea este o lucrare științifică și nu-ăa dat numai o colecție de documente despre Caragiale, ci de fiecare dată din nou un fapt de divergență a surșilor prezentați de o personalitate esențială om a cărei caracteristică esențială este inteligența. Și cum spune în capitulul final al celei precedente, „inteligenta lui Caragiale se găsea însă pe tărîmul propriu, în întințarea oamenilor cu discretanțe între rîndurile cursurilor documentare, reconstituirea arborelui genealogic, definierea prietenilor și antipatilor, tot ce s-a legat de existența acestui scriitor de geniu și om de o complexitate sufletească rar întâlnite, cu reacții contrarii, neașteptate, converg în portretul final către acea observație de mare pertință: „Prin ereditate și prin învățare, Caragiale era un observator direct și un erudit care sintetizase prin gest și vorbire structura tipică socială a personajelor”.

Și, fără îndoială, succesul acestei metode de lucru a istoriei și criticii noastre literare îl dă și faptul că autorul ei a respins dușmanul de moarte al biografiei: romanțarea. Iubindu-și obiectul, fiind chiar fascinat de el, Șerban Cioculescu a dat dimensiunile unui erou de roman, Șerban Cioculescu i-a dat dimensiunile adevărului, reintegrându-l cu tot ceea ce a avut omenească în epoca sa, pe care a ilustrat nu numai cu strălucirea unei opere, dar și a unei vieți bogate.

Cartea lui Șerban Cioculescu nu constituie o judecată și o apreciere a operei lui Caragiale, autorul și-a propus să infățîșeze viața scriitorului, portretul său moral definindu-l în contextul social și spiritual al vremii. Despre opera lui Caragiale se vor mai scrie multe pagini, monografia de mare amploare asupra creației sale, ca și studiile despre diferitele ei momente și genuri sînt încă așteptate. Dar cheia pentru înțelegerea acestui univers ne-a dat-o Șerban Cioculescu prin această carte ce unește deopotrivă riguroasa omul de știință, finețea psihologică, talentul artistului. Redată ei îi trebuie întîmpinată cu un binevenit act de cultură.

Valeriu RAPEANU

„Premiul municipiului București”

PENTRU CEA MAI BUNĂ PICTURĂ ȘI SCULPTURĂ ÎNCHINĂTĂ CELEI DE-A 25-A ANIVERSĂRI A ELIBERĂRII ROMÂNIEI

Consiliul popular al municipiului București organizează prin Comitetul pentru cultură și artă în colaborare cu Uniunea artiștilor plastici un concurs pentru „Premiul municipiului București”. Concursul se inițiază în cîntecul sărbătorii a 25 de ani de la eliberarea României. Tema lucrărilor va fi inspirată din lupta Partidului Comunist Român și de cuceririle oamenilor muncii din țara noastră în toate domeniile de activitate pentru fuziunea socialismului pentru independența națională.

Fiecare lucrare va avea un motto scris pe spatele pinzei în 12 cm, așezat pe colț. Patru laturile vor fi acoperite cu o bandă de hîrtie neagră bine lipită. Acest motto va fi reproduc și pe un plic închis și sigilat conținînd numele și adresa participantului. Pentru sculptură se va proceda asemănător, avînd însă grijă ca plasarea mottoului să nu prejudicieze lucrarea.

Lucrările vor fi examinate și apreciate de către un juriu de specialitate.

Vor fi acordate următoarele premii:

Pentru pictură
Premiul I — 15.000 lei
Premiul II — 10.000 lei
Premiul III — 5.000 lei

Pentru sculptură
Premiul I — 20.000 lei
Premiul II — 15.000 lei
Premiul III — 10.000 lei

Lămuriri suplimentare se pot obține de la Comitetul pentru cultură și artă al municipiului București cu sediul în str. Vișarion nr. 4.

(Urmare din pag. 1)

viată, de valoare compozițiilor și armonia corilor, într-un cuvînt de expresivitate artistică, de bogăție nelimitată de sentimente ce le conțin.

La Pisc, nu departe de București, se păstrează o veche tradiție a olăritului. Aici, mai toți locuitorii sculțului sînt ceramisti.

În această privință trebuie să facă mult mai mult școala, cluburile, casele de cultură, căminele culturale.

Educația estetică poate începe la o vîrstă fragedă, în familie, în grădinița de copii. Rolul hotărîtor în această privință trebuie să-l aibă școala. Ea trebuie să

gramă urmîrește să dezvolte cunoștințele, deprinderile și deprinderile elevilor în domeniul artelor plastice (desenul după natură, din imaginație, decorativ și istoria artelor), această preocupare se termină o dată cu trecerea în clasa a IX-a în care se poate învăța inclusiv elevii fac numai

un colaborator egal cu știința. Predarea cunoștințelor de istoria artelor n-ar trebui, cred, să se termine la clasa a VIII-a sau să se continue doar la clasele X, XI și XII manște, să nu se mai facă nimic în această privință tocmai la acea vîrstă în care elevul cum să cunoască, să înțeleagă și

bitabilă, dar cu un orizont de preocupări culturale limitat.

Știri culturale

În continuarea spectacolului pe care le susține în țara noastră, soprana Virginia Zeani a defînit, miercuri seara, rolul titular din opera „Traviata”, pe scena sălii Palatului Republicii Socialiste România. Aștiri de cunoscută cîntăreț, în celelalte roluri principale au apărut tenorul Octav Emigrescu.

Conducerea muzicală a aparținut dirijorului Jean Bobescu.

Ateneul Român a găzduit miercuri seara recitalul extraordinar prezentat de pianistul Florin Kerer de Uniunea Sovietică. Artistul oaspete a interpretat lucrări de Chopin, Schumann și Prokofiev.

Colectivul Teatrului popular macedonean din Skopje a prezentat miercuri seara în fața spectatorilor clienți opera de inspirație istorică „Taru Samu” de Kiril Makedonski. Regia artistică a fost semnată de Danco Mitrovski, iar scenografia de Dragutin Avramovski-Gute. Conducerea muzicală a fost încredințată dirijorului Filip Muzikovski. În rolurile titulare au apărut George Bozkov. Din distribuție au mai făcut parte Stoian Gancev, Nicola Gagov, Marija Skalovska, Ana Lipša-Tofic, Artur Surmejan și alții. (Agerpres)

Omisiuni în formarea culturii artistice a elevului

desen tehnic, cu excepția celor de la secția umanistă). Se încearcă mai apoi să se înnoadă firul întrerupt din clasa a VIII-a cu desenul artistic și istoria artelor. Dar oare numai elevii dintr-o X-a umanistă au nevoie de o educație artistică? Acestă nedreptate ne-o exprimăm și cu privire la predarea istoriei literaturii universale, unde situația este aceeași. Și ne mirăm, fiindcă pentru formarea multilaterală a adolescentului arta este

să-și precizeze mai bine locul în viață. Am impresia că urmările posibile ale acestor omisiuni ar trebui analizate cu toată atenția de către profesorii învățămîntului care vor țări în ultimă instanță asupra proiectelor noller planuri și programe de învățămînt. Ar trebui, poate, să ne gândim dacă nu tocmai omisiuni similare din vechiul program de studiu cu determinat existența unor tineri specialiști cu o pregătire profesională indu-

Se înțelege că nivelul și gradul pregătirii artistice nu se încheie nici cu învățămîntul general, nici cu cel liceal. Artă trebuie să devină pentru toți cetățenii, mai tineri sau mai vîrstnici, o parte integrantă a vieții lor spirituale.

ȘEDINȚELE UNOR COMISII PERMANENTE ALE M. A. N.

La Palatul Marii Adunări Naționale au avut loc miercuri, 9 aprilie a. c. ședințele de lucru ale unor comisii permanente.

Comisia pentru politică externă a Marii Adunări Naționale, întrunită sub președinția Rovărsăului Mihai Dălea, președintele comisiei, a examinat din înfrățirea Consiliului de Stat Apelu stator participante la Tratatul de la Varșovia către toate statele europene pentru intensificarea eforturilor îndreptate spre întărirea păcii și securității în Europa, adoptat la Consfătuirea de la Budapesta de la 17 martie 1969.

În cadrul ședinței, tovarășul George Macovecu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, a prezentat o informare.

În urma discuțiilor purtate, comisia a avizat favorabil acest document, hotărând să-l supună cu

avizul său Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Comisia pentru probleme de apărare, prezidată de tovarășul Vasile Patilinte, președintele comisiei, a examinat din înfrățirea Consiliului de Stat documentele privind perfecționarea structurii și a organelor de conducere ale Tratatului de la Varșovia, adoptate de statele participante la acest Tratat, în cadrul Consfătuirii Comitetului Politic Consultativ, care a avut loc la Budapesta.

General-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate, a prezentat o informare.

Pe baza documentelor studiate, a informării și a dezbaterilor, comisia a avizat favorabil aceste documente, hotărând să le supună cu avizul său Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Primirea la Consiliul Central al U.G.S.R. a delegației Uniunii Sindicatelor din Austria

Delegația Uniunii Sindicatelor din Austria — O.G.B. — condusă de Anton Benya, președintele uniunii, a fost primită miercuri la Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor de către tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al U.G.S.R.

La primire au fost de față Ion Cotoș și Ion Preoteasa, secretari ai Consiliului Central al U.G.S.R., membri și membri supleanți al consiliului.

Cu acest prilej, delegația O.G.B. a luat cunoștință de principalele realizări obținute de țara noastră

în construcția socialismului, de precușările Uniunii Generale a Sindicatelor pe plan intern și internațional. Întâlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

În aceeași zi, delegația a avut o întâlnire cu activul sindical din Capitală.

Seara, oaspeții au asistat la un spectacol oferit de Ansamblul artistic al U.G.S.R.

(Agerpres)

Recomandări pentru prevenirea bolilor de sezon

Un redactor al Agenției „Agerpres” s-a adresat Inspectoratului sanitar central de stat, cerind unele amănunțe în legătură cu cazurile frecvente de gripă înregistrate în ultimul timp în țară, atât răspunsul primit: „Prelungirea sezonului rece și variațiile climatice din cursul acestei primăveri au favorizat creșterea numărului de îmbolnăviri prin infecții respiratorii acute, față de aceeași perioadă a anului trecut. În această situație a rezultat și o creștere a incidentelor cazurilor de gripă, mai ales în unele localități și județe din vestul țării. Formele de boală sînt, în marea majoritate a cazurilor, ușoare și medii în Capitală, numărul de cazuri este în ușoară creștere față de anii precedenți, fără să aibă un caracter epidemic.

În afară de acțiunile profilactice întreprinse pînă acum, Ministerul Sănătății, prin direcțiile sanitare, a luat măsurile necesare asigurării asistenței medicale și a unei aprovizionări corespunzătoare cu medicamente și produse pentru tratamentul complicatilor.

Pentru prevenirea îmbolnăvirilor, stăruim asupra unor măsuri foarte simple, curențe, ca: evitarea vizităților celor bolnavi, evitarea vizitelor inutile și a aglomerațiilor, mai ales de boli cronice și copii. Este, de asemenea, indicat în această perioadă, pentru creșterea rezistenței respective, un aport suplimentar de vitamine (vitamina C și polivitamine).

În caz de boală, se va păstra repaos în pat pe timpul perioadei febrile, ceea ce asigură o vindecare mai rapidă, prevenirea complicatilor și a agravării bolii, precum și împiedicarea răspîndirii virusului gripal la alte persoane.

PRONOEXPRES

Numerale extrase la concursul nr. 15 din 9 aprilie 1969

ENTRAGEREA I: 17 5 6 21 40 21
FOND DE PREMII: 400 594 lei

ENTRAGEREA A II-a: 3 41 45 22
18 32 35

FOND DE PREMII: 326 379 lei

Cronica zilei

Ambasadorul Uniunii Sovietice la București, A. V. Basov, a oferit miercuri un cotețel cu prilejul semnării Protocolului adițional la Planul de colaborare culturală și științifică între Republica Socialistă România și U.R.S.S. pe anii 1968—1969.

Au participat Mihail Roșianu, președintele Biroului Consiliului General A.R.L.U.S., Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Alexandru Balaci, vicepreședinte al Consiliului de Stat pentru Cultură și Artă, reprezentanți ai unor instituții centrale, oameni de cultură și artă.

Miercuri dimineața a plecat la Geneva Adrian Georgescu, adjunct al ministrului energiei electrice, președintele Comitetului pentru energie electrică al C.E.E. a O.N.U., care va participa la lucrările celei de-a 24-a sesiuni a Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa.

La Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene au început miercuri dimineața tratative între delegațiile României și Marii Britanii, în vederea încheierii unui acord rutier. Delegația română este condusă de Gheorghe Bălașoiu, director al Direcției relațiilor internaționale din M.T.A.N.A., iar cea a Marii Britanii de G.D. Hill, director general al Direcției relațiilor internaționale a Ministerului Transporturilor.

Consilierul comercial al Ambasadei Republicii Democratice Germane la București, Günther Schreier, a oferit miercuri un cotețel cu prilejul încheierii Tratatului de prietenărie și cooperare. Au luat parte funcționarii superiori din Ministerul Comerțului Exterior, Camera de Comerț, conducători ai unor întreprinderi de comerț exterior, reprezentanți din unele ministere economice, ziariști.

În cadrul planului de schimburi culturale pe anul 1969, dintre A.S.O. și Uniunea cineștilor din U.R.S.S., miercuri a plecat în Uniunea Sovietică Constantin Simionescu, secretar al A.C.I.N.E. El va participa la Festivalul unional al filmelor de televiziune, ce se va desfășura la Leningrad.

În cadrul aniversărilor culturale pe anul 1969 recomandate de Consiliul Mondial al Păcii și UNESCO, a avut loc, miercuri după-amiază, la Casa de cultură a I.R.R.C.S., o manifestare consacrată împlinirii a 100 de ani de la nașterea cunoscutului conducător al mișcării indiene de eliberare națională, Mahatma Gandhi. Manifestarea a fost orga-

nizată de Comitetul Național pentru apărarea păcii, Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea și Comisia națională română pentru UNESCO.

A urmat un program de filme documentare indiene.

La manifestare au asistat Amrik Singh Mehra, ambasadorul Indiei la București, și membri ai ambasadei.

Miercuri a conferențiat la sediul Asociației de drept internațional și relații internaționale, Elisabeth Mann Borgese, membră în Consiliul de conducere al Centrului pentru studiul instituțiilor democratice-California — S.U.A.

Comunicarea prezentată — „Despre regimul oceanelor” — a suscitat interesul unui numeros auditoriu format din cadre didactice din învățământul superior, specialiști în dreptul internațional, ziariști.

(Agerpres)

În curind va apărea ziarul

„SATUL SOCIALIST”

colidian de mare tiraj, editat de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție.

În paginile ziarului veți putea citi articole, reportaje, anchete, folioane, interviuri, note care tratează cele mai diverse aspecte ale agriculturii noastre cooperatiste, ale vieții satului, informații din țară și de peste hotare, comentarii externe.

Ziarul „SATUL SOCIALIST” apare de cinci ori pe săptămîină în 4 pagini, iar simbăta în 6 pagini.

Prețul unic al unui exemplar — 30 de bani.

Abonamentul lunar — 8 lei; trimestrial — 24 lei; pînă la sfîrșitul anului — 64 lei. Abonamentele se fac prin factorii poștali, diluzorii procentuali, oficiile și agențiile poștale.

SPORT

FINALELE CAMPIONATULUI DE BOX

Aurel Dumitrescu — performerul galei

FOTBAL: Selecționabilii din nou învinși...

TIMISOARA (brin telefon). — Timisoara a primit cu multă căldură (la propriu și la figură) componenții lotului reprezentativ. A fost soare, căldură, atenție excepțională și aproape 30 000 de spectatori, numărul acesta probind că orașul de pe Bega rămîne un mare amator de spectacol fotbalistic. Din păcate însă spectatoarea și tehnicienii lotului reprezentativ au plecat goșorilor de la stadion. Cred că nu gresesc spunînd că din această mare multime de oameni, doar 25 erau plini de voi bună și sîrșitîi partidului. Delegația clubului Iugoslav Voivodina Novisad care, oricum, și-a înscris în palmares o victorie prestigioasă asupra „unsprezecelei” noastre reprezentative...

Nu știm ce concluzie au tras sau vor trage antrenorii Emmerich Vogl și Angelo Niculescu după această partidă, dar nu-i greu de bănuț că nu-s motive să fie liniștiți. Chiar dacă un meci de verificare rămîne un meci de verificare.

Făcînd un bilanț al celor petrecute pe gazon în cele 90 de minute, putem spune următoarele: echipa noastră a jucat foarte relaxat, doar linia fundușilor — Sîtmăreanu, Boc, Ștefan — și-a îndoită dinții. Dăruț, Deleanu și-a arătat punct cu punct, obligativ. Lovitură de la 11 metri (min. 47), acordată de arbitrul Ritter oaspetilor, a fost urmată unui fault care, „de obicei” este trecut cu vederea. A urmat Dakic, Singura fază reprobabilă cu adevărat a apărării s-a petrecut în min. 90, cînd nici unul dintre funduși n-a avut oportunitatea

necesară pentru a-l ajuta pe Răducanu ce salvase umitor în urma sutului lui Rakic. Peiović, reîntînd, a marcat neînșgerhit.

Dinu a jucat bine, în ceea ce-l privește personal. Dar aportul său la jocul de ansamblu al echipei rămîne deficitar. Problema problemelor rămîne, și după acest meci, desemnarea jucătorului de concepție de la mijlocul terenului, Gherghel a făcut tot ce poate la ora actuală, dar... Din cauza aceasta jocul întregii formații este deficitar și raportul construcției. Chiar dacă Dakic și Peiović nu sînt înscrisi, cînd toate rezultatele partidii n-ar fi fost 2-1 pentru oaspeți (pentru noi a înscris Lucescu — min. 48, tot din 11 metri) observațiile asupra acestui capitol din jocul echipei noastre ar fi rămas aceleași.

Evoluția înscrisului nu poate comporta discuții speciale; s-ar putea ca săptămîina viitoare, la Atena, ea să arate cu totul altfel, prin prezența lui Ion Ionescu alături de Dumitrescu (înscris neașteptat după accidentul de la Istanbul). Și atunci, n-ar roși să vorbim despre Domide (ieri a jucat bolnav), Dembrovșchi sau Tufan.

Deși din formație a lipsit Pantelici, Voivodina a practicat un joc spectaculos. Ne-au plăcut cu deosebire Dakic, Ivezici, Peiović și Zerco. Echipa noastră a avut ieri următoarea componență: Răducanu — Sîtmăreanu (Anca), Boc, Dan, Deleanu (Mocanu), Gherghel, Dinu — Năsturescu, Dembrovșchi, Domide (Tufan), Lucescu.

V. PAUNESCU

Cunoaștem acum finaliștii la majoritatea categoriilor de greutate. După Cutov și Dubescu, ieri seară alți zece pugiliști și-au câștigat, prin luptă și sudoare — uneori și prin contribuția arbitrajului — dreptul de a concura în meciuri directe la centurile de campioni naționali.

Finaliștii la categoria „semi-muscă”: Mihai Aurel și Marin Lumezeanu. Conștănteanu l-a înfrînt pe campionul de juniori al anului trecut, Vasile Ivan, pugilist cu incontestabile calități tehnice. Poate dacă acesta din urmă n-ar fi început partida cu timiditate, jurul i-ar fi acordat lă decizia. Așa însă, primul rund cîștigat de M. Aurel se pare că a contat mai mult pentru arbitri decît surprinzătorul final de meci reușit de Ivan. Învingător la puncte, Mihai Aurel. Cel de-al doilea finalisat, Lupezeanu, l-a învins la puncte pe fostul campion al categoriei, Petre Ganea.

Finaliștii la categoria „coșoc”: Gabriel Pometu și Aurel Dumitrescu. Învingătorul lui Giu a temperat relativ renece zăuște al lui Petre Ociță și l-a stilit să abandoneze din rîndul al doilea. A urmat cel mai frumos meci al galei între Pavel Nedelcea și Aurel Dumitrescu, campion de juniori în anul trecut, elev al lui Lucian Popescu. Disputa a fost de-a dreptul incendiară, schimbîndu-se loviturile foarte puternice. Dumitrescu preferînd direcțiile de dreapta și u-precuțurile, iar Nedelcea — croșeurile. Primul rund l-a cîștigat detașat bucureșteanul, al doilea a revenit, tot detașat, lui... Nedelcea! Ultimul

rund, o încestare teribilă, a marcat ușoara superioritate a elevului lui Lucian Popescu. Învingător la puncte, Aurel Dumitrescu, care pare a fi mai mult deșit o simolă promisiune pugilistică. Remarcăm că ambii „capi de serii” al categoriei „coșoc”, Giu și Nedelcea, componenți ai lotului reprezentativ, n-au stîns în finală!

Finaliștii la categoria „semimijlocie”: Victor Silberman și Arpad Majal. Campionul Silberman l-a obligat să abandoneze pe ambișionul Mihai Cornel din Ploenți, iar Majal l-a înfruntat la puncte pe Ion Hodosan.

Finaliștii la categoria „mijlocie”: Năstae Aleo și Stumph Horst. Sansa surit nu l-au opus pe Ion Petrea, acela care-l învinsese prin k.o. în luna februarie. Norocos a fost și ieri seară, cînd jurul, probabil încă sub influența victoriei pe care o obținuse Năstae asupra lui Chivăr, i-a acordat victoria la puncte în dauna lui Constantin Cojocaru. Acesta, după un început mai slab, cîștigase după părerea noastră, ultimele două rînduri. Stumph Horst, în real progres pe planul tactic, l-a învins pe Ion Petrea, căruia nu l-au reușit decît foarte rar faimoasele sale lovituri cu stînga.

Finaliștii la categoria „greă”: Ion Alexe și Anghel Anuț, victorioși în dauna lui Vasile Maruțan și, respectiv, Alexandru Prohor.

Joi seara, de la orele, 19, ultimele cinci semifinale.

Valeriu MIRONESCU

EMANOIL VINEA

În ziua de 23 aprilie 1969 a înecat din viață, după o lungă și grea suferință, tovarășul Emanoil Vinea, vechi militant al mișcării muncitorești din țara noastră.

Născut la 17 iulie 1905 în orașul Piatra Neamț, Emanoil Vinea a luat parte de tînră la numeroase acțiuni de luptă ale mișcării muncitorești. În anul 1935 a devenit membru al Partidului Comunist Român. Participant activ la lupta maselor împotriva excluderii democratice, Emanoil Vinea a fost copleșit în anul 1938 în Comitetul P.C.R. al municipiului București. Pentru activitatea sa revoluționară, în anul ilegalității a fost arestat și, începînd din 1940, internat în diferite lagăre pînă la 23 August 1944.

După eliberarea țării de sub jugul fascist, lui Emanoil Vinea i s-au încredințat sarcini de răspundere pe linie de stat, în ultimii ani îndeplinînd funcția de adjunct al ministrului finanțelor.

Pentru rodnică și îndelungată sa activitate în slujba clasei muncitoare, a poporului, a fost distins cu ordine și medali ale Republicii Socialiste România.

Amințirea sa va rămîne întipărită în inimile tovarășilor săi de luptă și de muncă.

COMITETUL MUNICIPAL BUCUREȘTI AL P.C.R.
COMITETUL FOȘTILOR DETINUȚI ANTIFASCISȚI DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

De la un modest port de pescari...

(Urmare din pag. 1)

unde vin și unde pleacă? Sînt peste 1 100 de vase, de diverse tipuri și categorii, cu și fără propulsie, care își au portul de bază la Tulcea. Remorcher, nave salutare, nave de transport pește, cutere de pescuit, apoi sclipuri, gabare, mahline, bacuri, tancuri petroliere, șalande, pontoane-dormitoare, poduri plutitoare — iată diversitatea acestui popor de nave. Dar cele mai mari, cele mai moderne, cele care sînt adevărate năvăle și uzine plutitoare, cele care e-moționează întregul port cînd se întorc din lungile și fantasticele lor peregrinări, sînt cele patru mari vase de pescuit oceanic, traile-rele „Galați”, „Constanța” — într-o generație mai veche (cîțiva ani) și cele mai noi: „Marea”, „Neagră” și „Delta”, pornite de curînd în primul lor voiaj pe mările și oceanele lumii.

Ca orice port, Tulcea și are „armatorii” săi. Proprietarii vapoarelor din port sînt zecele de întreprinderi industriale, comerciale, cooperatiste sau instituții administrative. Sînt instituțiile și întreprinderile care își desfășoară activitatea în Delta Dunării, extrăgîndu-l, prelucrîndu-l și valorificîndu-l bogățiile, sau cele menite să asigure contactul oamenilor deștei cu restul lumii, să transporte mărfurile, produsele civilizației moderne. Unul dintre acești „armatorii”, întreprinderea de industrializare și desfacere a peștelui dispune de o veritabilă flotă. Alte zece de nave are întreprinderea piscicolă. Alte nave aparțin întreprinderii de construcții și amenajării piscicole, întreprinderea de construcții hidro-technice, cooperatîi de consum și cooperatîi meșteșugărești, întreprinderea de industrie locală, postea „Lis”, „armatoriilor” din Tulcea și lungă. Cîțiva mai atenți, urmărînd în detaliile ei funcționale, înțelegînd în raporturile ei cu viața întregului oraș și a zonei lui de

gravitație, lista aceasta ne superează pușul vinului și altele cîștigîndu-și cotidiene dinamice.

A șasea parte din populația orașului este ocupată în activitatea portuară și de navigație. Bîrbății aceștia cu chipul smebd, arși de soare, cu mersul elastic stilizat în legăna vapoarelor, petrecîndu-și pe apă cel puțin jumătate din viață, știu să spun multe lucruri despre portul lor, despre istic și despre prezentul acestui fermecător, pitoresc peșter de țîrm. Chiar dacă ar vorbi numai despre, înmătașarea acasă și tot ar fi de ajuns. Pentru că întoarcerea acasă are acum pentru ei alt înțeles. Casele lor de altădată erau căsuțele din mahalalele pline de noroi. Casele de acum și din viitor se înșirue în blocurile moderne ce dau zestărie și culoare orașului de astăzi. De aceea, „a naviga” — verb esențial al vieții acestor oameni — a devenit, mai mult ca oricînd, o meșteșugărie. Întregul port navighează prosper în timp.

(Urmare din pag. 1)

lucra în această întreprindere au fost înscămintate 130 hectare cu borceaș și 40, din cele 80, hectare cu lucerna. Paralel cu aceasta se pregătește terenul pentru floarea-soarelui și celelalte culturi. În vederea folosirii din parte a celor 129 de tractoare cu care sînt dotate fermele, pe 40 din ele s-a organizat și schimbul II, antrenîndu-se în această acțiune mecanicii din ateliere.

Din cele relatate pînă acum se poate deduce că se lucrează din plin la cîmp, că oamenii sînt preocupati de terminarea și mai grabnică a lucrărilor de sezon, acordînd, în același timp, atenția cuvenită calității. Într-adevăr acum cînd timpul a devenit frumos, iar terenul s-a zvințat ar fi neferice să nu se lucreze cu toate forțele. Cu toate că oamenii sînt conștienți de acest imperativ al zilei, în unele locuri se constată deficiențe de terminare, într-un fel sau altul, desfășurarea normală a lucrărilor. Iată despre ce este vorba.

La I.A.S. Drumul Subțire, județul Ialomița, s-au terminat de semănat cele 120 ha prevăzute a fi cultivate cu lucerna, 50 ha cu borceaș și s-a trecut la semănatul florei-soarelui. Un fapt pozitiv. Totuși, în această unitate, desfășurarea corespunzătoare și în ritm susținut a lucrărilor de campanie este frînă de existența unor deficiențe de ordin organizatoric legate de activitatea sectorului A.D.T. și a sectorului mecanic. În aceste zile cu timp favorabil de lucru, în curtea atelierului mecanic sînteau 11 tractoare, datorită faptului că nu au fost reparate conform graficului sau că s-au defectat din principala reparatiilor necorespunzătoare. Întrebuîndu-l pe tov. Simion Popescu, inginer mecanic-sef, de ce nu se urgesc darea în funcțiune a acestor tractoare, ne-a spus că serviciul A.D.T. nu reușește să aprovizioneze

atelierul mecanic cu piesele de schimb necesare. În afara acestui fapt, unele piese, solicitate în mod permanent în campanie, ca de exemplu: plăci ambrăși, alimeringuri, nu pot fi găsite nici la baza de aprovizionare nr. 3 din Slobozia. Staționarea în curtea atelierului mecanic a celor 11 tractoare are însă și alte cauze, care țin de activitatea cadre-

Orientări în dinamica suedează

Nu înfrîmplător Stockholm a su-pranumit „orasul dintre poduri”, su-mai romantic „Venetia nordului”. Nu întîlnim aici canale care să tîină loc de străzi, nici gondole, dar susedme-dre de brate prin care apele lacului Mälaren se amestecă cu cele ale Marii Baltice fărîmătează orașul în zeci de insule mari și mici, legate prin poduri zvelte unele rămase încă din Evul Mediu. Peisajul natural al Stockholmului reunește, ca într-un urșulez caleidoscop, marea, golurile, insulele, parcurile în centru și pădu-rile de conifere la periferie; iar ar-hitectură sa îmbină armonios tradi-ționalul baroc nordic, cu amprenta originală strălucitoare a tendințelor moderne.

Partea veche a orașului — cu pa-late încărcate de istorie și cu stră-tele înguste mărginite de numeroase ateliere meșteșugărești formează nu-cleul metropolei de azi, în care se construiește mult. Au apărut cartiere noi, orașele satelit, s-a extins rețeaua de autostrăzi. Se construiește frumos și trafic, din oțel, beton și sticlă. Căuțările îndrăznete spre viitor ale arhitecților suedezi și-au găsit una dintre cele mai strălucite expresii în ansamblul de construcții ce alcătuieșc nou complex comercial Hotrgs-City, ridicat pe locul unei vechi piețe unde la mijlocul secolului al XVII-lea se făcea negoț cu fin (de aici l se trage și numele) Hotrgs-City este dominat de cinci blocuri cu etaje 20—25 de etaje, în care sînt instalate magazine de modă, instituții ban-care și de comerț.

Comerțul și afacerile cunosc de mai mulți ani o conjunctură favora-bilă. Destinul a fost generos cu a-cestă țară care de o jumătate de se-cle este cunoscut ca explozător de aur. Dar tot ce a realizat suedezi în acești ani de pace este rezultatul mun-cii lor harnice, al unor preocupări păturoase de realism, de eficiență.

Dezvoltarea industriei suedeze a bazat nu numai pe bogate resurse naturale, dar și pe așa-numitul „know-how” (preceperea tehnică, cu-noștințele tehnice). În legătură cu a-cesta merită subliniat atenția care se acordă în Suedia cercetărilor știin-țifice și legăturii strîns între uină și laborator. De acest lucru ne-am dat mai bine seama atunci cînd am vizitat laboratoarele centrale ale fir-mei „Volvo”. Inginerii Ake Larsson ne-au condus în sala de încercare a motoarelor de automobile și camioa-ne, unde 10 mașini electronice furni-zau datele privind comportarea a tot atîtea motoare, așezate pe sta-nduri care simulează, cu o mare pre-cizie, condițiile de funcționare pe șosea. Asistența instalațiilor era asig-urată de un singur tehnician care se ocupa de centralizarea datelor transmise de mașinile de încercare. Fiecare instalație era prevăzută cu un sistem care intervine automat în caz de incendiu sau de defecțiune tehnică. Rezultatele cercetărilor, ne spunea inginerul Larsen, contribuie la îmbunătățirea continuă a produ-șelor firmei noastre. De cîțiva ani, „Volvo” reușește să vîndă mai mul-te automobile pe piața Statelor Unite decît pe cea suedeză.

Întreprinderile particulare cheltu-iesc anual pentru cercetăți științifice și tehnice aproape un miliard de coro-ne suedeze. În ultimii ani, lucră-rile de cercetări și de dezvoltare au format obiectul atenției generale, fiind examinate în mai multe rînduri de parlament (Riksdagen). În general, de altfel, în Suedia se constată o preocupare vizibilă în ve-derea unei reactivizări a instrumen-tului politicii economice a Partidului social-democrat, aflat de peste trei decenii în conducerea țării, sublini-ndu-se necesitatea asumării de re-sponsabilități, cheieră a dezvoltării și înfrîn-gării multilaterale a fiecărui stat și popor european în parte.

Gh. CERCELESCU

Vremea

Ieri în țară vremea s-a răcit, mai ales în Suedia și estul țării. Cerul a fost mai mult senin în România și schimbător în Bulgaria și în țările izvoare. Oțtenia, sudul Moldovei și local în Dobrogea. Vîntul a suflat potrivit, cu intensificări locale în Bărgan, Dobrogea și Moldova, predominant din sectorul nordic. Temperatura se-ntului la ora 14 a fost cuprinsă între un grad la Coruga și 12 grade la Vărdița. În București: Vremea a fost schimbătoare, cu

cerul variabil, mai mult senin în cursul dimineții. După-amiază a plouat slab. Vîntul a suflat slab pînă la 12 grade, temperatura maximă a atîns 10 grade.

Timpul probabil pentru 11, 12 și 13 aprilie. În țară: Vreme în general frumoasă. Cerul va fi va-riabil, cu unele precipitații izo-claud. Vînt slab, pînă la potrivit. Temperatura în creștere ușoară, excepțind estul țării. Minimele vor fi cuprinse între minus 2 și 8 gra-de, iar maximele între 8 și 18 gra-de. În nordul țării, local brumă și îngheț. În Suedia: Vreme în general frumoasă. Cerul va fi va-riabil. Vînt slab, pînă la potrivit. Temperatura în creștere ușoară.

Pe ogoarele fermelor agricole de stat

lor de conducere a acestui întreprinderi. De exemplu, atelierul me-canic mobil (bine util și nou) nu funcționează de 4 zile, ceea ce face imposibilă intervenția operativă a cîmpa mecanicilor pentru efectuarea reparatiilor mici. În felul acesta, în desfășurarea înscămintărilor se înre-gistreză mulți timpuri morți. În dimi-neața zilei de marți, pe rampa de lu-cru, în curtea atelierului mecanic SFC-8, care au fost trimise în cîmp așa cum în lipsa tehnologului-sef, deoarece trustul zonal I.A.S. Slobo-zia nu a trimis un alt specialist pe postul rîmas vacant în urma promo-vării tehnologului întreprinderii în post de director la această unitate. Acest lucru se face sîmțit în urmărirea efectivă a lucrărilor și îndrumarea

planificată cu floarea-soarelui se va termina săptămîina aceasta. Dar la cîmp lucrează efectiv numai 6 se-mănători din cele 15 din dotăție. Timpul ar putea fi redus la jumătate, dacă ar fi utilizate toate cele 15 se-mănători. În felul acesta s-ar crea posibilitatea ca înscămintatul porumbului să înceapă mai devreme. Cu atît mai mult cu cît timpul se anuntă

tehnic absolut necesar. Probabil că trustul așteaptă terminarea cam-paniei, ca să trimită „de urgență” un tehnolog.

Marți dimineața la I.A.S. Inșurăleți, județul Brăila, a început semănatul florei-soarelui, realizîndu-se pînă în seara aceleiași zile 70 hectare. La această unitate, după cum ne spune tov. Ion Enache, directorul întreprinderii, terminarea înscămintărilor culturilor din prima urgență — 350 hectare borceaș și 180 hectare lu-cerna — se află în întîrziere față de timpul favorabil. Explică această situație este reținerea și lipsa de ini-tiațivă a unor șefi de fermă. Așa se explică de ce ferma nr. 3 a realizat pînă în seara zilei de marți numai 10 hectare cu floarea-soarelui, față de celelate ferme care au înscămintat în jurul a 50 de hectare.

Concluzia ce se desprinde din rai-dul efectuat este că ritmul înscămintărilor, în general satisfăcător, poate fi accelerat dacă deficiențele sem-nalate în activitatea fermelor, întreprinderilor agricole și trusturilor zonale I.A.S. vor fi eliminate neîntîr-ziat. A face în această perioadă re-paratiile la tractoare, a regăia abia acum semănătorii, cînd aceste ateliere ar trebui să fie în cîmp, constituie exemple de neglijență și lipsă de răs-pundere. Este adevărat, șefi de fermă au fost investiți cu autonomie în ceea ce privește organizarea producției și a muncii. Dar această autonomie nu trebuie să ducă nicicum la întîrzierea lucrărilor, așa cum s-a întîm-părit la I.A.S. Lehiu și Inșurăleți. Se cere ca trusturile zonale I.A.S. să rezolve mai operativ problemele de care depinde buna desfășurare a lucrărilor de sezon în fermele întreprinderilor agricole de stat.

Nistor TUIUC
Aurel PAPADIUC
Todor ION

viața internațională

ÎN SPIRITUL COOPERĂRII ÎNTRE STATE, AL DESTINDERII ȘI SECURITĂȚII EUROPENE

SESIUNEA COMISIEI ECONOMICE A O.N.U. PENTRU EUROPA

GENEVA. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: La sesiunea Națiunilor Unite din Geneva s-a deschis miercuri lucrările celei de-a 24-a sesiuni a Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa.

În cadrul dezbaterilor, comisia va examina situația economică pe continentul european, rapoartele celor 22 comitete ale sale, precum și pe cele ale Secretariatului cu privire la reuniunea consilierilor economici principali ai guvernelor țărilor membre ale Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa.

La lucrări participă delegații ale tuturor țărilor membre ale Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa. Delegația română este condusă de Mircea Malita, adjunct al ministrului Afacerilor Externe.

Sesiunea a fost deschisă de ambasadorul Emanuel Reu, președinte al comitetelor în perioada 1967-1969. Participanții au păstrat un moment de reculegere în memoria președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucraina, Demian Kotenko.

Reprezentantul personal al secretarului general al O.N.U., Martin Kil, a dat apoi citire mesajului adresat de U Thant, care subliniază rolul vital al comisiilor regionale în pregătirea celui de-al doilea Deceniu al Națiunilor Unite pentru dezvoltare. Referindu-se la Comisia Economică a O.N.U. pentru Europa, secretarul general al Națiunilor Unite relevă că datorită ei țările industrializate ale continentului european au învățat să coopereze rodnic. În cadrul Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, subliniază U Thant, această cooperare se dezvoltă între țările având sisteme economice și sociale diferite. Faptul prezintă foarte mare importanță pentru promovarea progresului economic reciproc și contribuie nu numai la dezvoltarea și la instaurarea unor relații prietenești, ci și la salvagardarea securității lumii.

A urmat la cuvânt secretarul executiv al Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, Janez Stanovnik, care a schițat evoluția schimburilor între țările membre ale Comisiei, precizând că, deși rezultatele cantitative în domeniul producției sînt favorabile, politica generală de sinteză a dezvoltării economice prezintă încă o serie de lacune. Vorbitorul a fixat jaloanele principale ale programului pe termen lung al Comisiei, insistînd asupra necesității de a se aprofunda probleme de interes general. El a relevat necesitatea adoptării unei politici mai deschise în vederea promovării cooperării internaționale și a înălțării obstacolelor existente în comerțul Est-Vest.

Ultimul vorbitor al sesiunii de dimineață a fost secretarul general al UNCTAD, Manuel Perez Guerrero.

agențiile de presă transmit:

Lucrările celei de-a doua sesiuni a Conferinței O.N.U. pentru codificarea dreptului tratatelor au început ieri la Viena. Conferința care ca scop să elaboreze o convenție internațională cuprinzînd normele care guvernează încheierea, aplicarea, interpretarea și încetarea valabilității tratatelor, acordurilor și convențiilor dintre state. Textul convenției ce urmează a fi completat și definitivat la actuala sesiune a fost adoptat provizoriu în 1968. Delegația română la actuala sesiune este condusă de Georgehe Pele, ambasadorul României la Viena, care deține funcția de vicepreședinte al conferinței.

Noul președinte al Consiliului Național de Eliberare din Ghana, generalul Walter A. Afrifa, a afirmat, într-un mesaj radioteleviziv, că nu va interveni nicăieri o schimbare în politica internă și externă a țării. El a declarat că unul dintre obiectivele Consiliului Național de Eliberare este trecerea la un regim civil și a precizat că activitatea partidelor politice ghaneze va fi permisă începînd de la 1 mai.

Delegația condusă de Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, a sosit la Belgrad, pentru a semna planul de aplicare a acordului de colaborare culturală pe 1969-1970 între Republica Socialistă Română și R.S.F. Iugoslavia.

Primul zbor de încercare al avionului supersonic de pasageri „Concorde 002” construit în Marea Britanie a avut loc miercuri la amiază pe aeroportul din Bristol. Avionul a zburat timp de 21 de minute, după care a aterizat la baza aeriană de la Fairford, situată la 80 kilometri nord-est de Bristol.

Toate trupele spaniole au părăsit teritoriul Guineei Ecuatoriale, a informat secretarul general al O.N.U., U Thant, în Consiliul de Securitate. În raportul său, U Thant a arătat că nu au fost semnalate incidente în cursul operațiunilor de evacuare, iar cetățenii de origi-

Sub lozincă „Nu avem nevoie de blocuri militare”, în localitatea San Giovanni Valdarno a avut loc o puternică manifestație. Participanții au cerut înșurubirea pactului nord-atlantic

MICHEL DEBRÉ REAFIRMĂ POZIȚIA FRANȚEI FAȚĂ DE N.A.T.O.

WASHINGTON 9 (Agerpres). — Ministrul Afacerilor Externe al Franței, Michel Debré, care a sosit la Washington pentru a participa la reuniunea Consiliului Ministerial al N.A.T.O. organizată cu prilejul aniversării a 20 de ani de la înființarea acestui bloc militar și politic, a declarat reprezentantului radioteleviziunii franceze că în cei 20 de ani care au trecut de la înființarea N.A.T.O. „cauzele ce au existat la originea acestei alianțe au dispărut, în cea mai mare parte, și circumstanțele lumii în care trăim nu mai sînt cele ale lumii din urmă cu 20 de ani”. „Într-însă seama de aceasta — a continuat Debré — Franța a tras deja unele concluzii. Ea a eliminat, îndeosebi, ceea ce era numit întregire, adică și-a reluat comanda asupra armatei sale și autonomia sa politică”.

Willy Brandt despre propunerea privind o conferință în problema securității europene

Miercuri dimineață, Mircea Malita, 24-a sesiune a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, a avut o întrevvedere cu Janez Stanovnik, secretarul executiv al Comisiei. La discuții a asistat, de asemenea, ambasadorul Nicolae Ecobescu și secretarul permanent al Republicii Socialiste România la Geneva. Cu acest prilej au fost discutate probleme privind actuala sesiune, precum și aspectele de participare a României la activitățile Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa.

ne spaniole care au dorit să rămas în Guinea.

Ivan Bașev, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Bulgaria, a sosit la Moscova într-o vizită oficială. El a fost întâmpinat la aeroport de ministrul de externe al U.R.S.S., Andrei Gromiko.

Intr-un articol consacrat relațiilor economice ungaro-italiene, ziarul „Figyelo” relevă că în prezent Italia ocupă locul al doilea în comerțul Ungariei cu țările apusene, după R. P. Germaniei. Față de 108 milioane dolari cită în sumă comerțul ungaro-italian în 1965, în anul 1968 el a ajuns la 181 milioane dolari.

Ministerul Comerțului Exterior al Italiei a anunțat că toate investițiile străine vor trebui să obțină autorizația guvernului pentru a opera în Italia. S-a precizat că această măsură a fost luată cu scopul de a se înălțura speculațiile în domeniul investițiilor.

Alexandra Artihina a fost cea din viață la Moscova, în vîrstă de 80 de ani. Membra de partid din anul 1910, participantă activă la mișcarea revoluționară, după Revoluția din Octombrie, Alexandra Artihina a ocupat diferite posturi de răspundere în sindicatele sovietice. Necrologul este semnat de Leonid Brejnev, Nicolai Podgorni, Alexei Kosighin și de alți conducători sovietici.

VIETNAMUL DE SUD

Atacuri ale patriotilor asupra Saigonului

SAIGON 9 (Agerpres). — Pentru prima dată în cursul acestei luni, forțele Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud au atacat marți noaptea Saigonul — relatează corespondentul agenției United Press International. Rachetele lansate de forțele patriotice au explodat în sectorul Gha Dinh, la numai 4 kilometri de centrul capitalei sud-vietnameze, în apropiere de autostrada strategică ce duce spre bazele militare americane de la Binh Hoa și Long Binh. Un pod situat în sectorul unde au căzut rachetele a fost avariat.

Un comunicat al Comandamentului forțelor armate populare de eliberare

SAIGON 9 (Agerpres). — Un comunicat al Comandamentului forțelor armate populare de eliberare din Vietnamul de sud, difuzat de agenția de presă Eliberarea, relevă succesele obținute de patrioții în cursul celor cinci săptămîni ale ofensivei declanșate la 22 februarie pe toate la impu Hoa și Long Binh. În cursul luptelor ce au avut loc în această perioadă — precizează comunicatul — au fost ucisii, răniți sau luați prizonieri peste 104.000 de militari inamici, dintre care 52.000 americani și peste 4.000 tailandezi, australieni și sud-coreeni. În același timp, forțele patriotice au doborât sau distrus la sol 1.600 de avioane și 2.900 vehicule militare, au scuturat sau incendiat 270 de nave și alte ambarcațiuni militare și au incendiat 270 de depozite de muniții și carburanți.

În primele trei luni ale acestui an, menționează comunicatul, asasinat de Frontul Național de Eliberare au scos din luptă peste 180.000 de militari inamici, au distrus 2.665 avioane, 462 nave și ambarcațiuni militare, 5.990 vehicule militare și au incendiat peste 300 depozite de echipament militar și carburanți. Simultan, marile baze americano-anglo-australiene de la Da Nang, Chu Lai, Dau Tieng, Dong Tam, Sung May, Dong Du etc. au fost supuse unor repetate atacuri de către forțele patriotice sud-vietnameze.

În urma succeselor reputeate, în poziția intensificării raidurilor bombardierelor americane „B-52” forțele Frontului Național de Eliberare și-au consolidat pozițiile din toate punctele de vedere — arată agenția Eliberarea. Comunicatul adresează un apel tuturor forțelor patriotice de a-și intensifica acțiunile în vederea obținerii victoriei finale, pentru realizarea unui Vietnam de sud pașnic, independent, democratic, neutru și prosper și pentru reunificarea pașnică a patriei.

(Urmare din pag. 1)

sub apă, prohibiția plasării pe orbită la Moscova intr-o vizită oficială. El a fost întâmpinat la aeroport de ministrul de externe al U.R.S.S., Andrei Gromiko.

Intr-un articol consacrat relațiilor economice ungaro-italiene, ziarul „Figyelo” relevă că în prezent Italia ocupă locul al doilea în comerțul Ungariei cu țările apusene, după R. P. Germaniei. Față de 108 milioane dolari cită în sumă comerțul ungaro-italian în 1965, în anul 1968 el a ajuns la 181 milioane dolari.

Ministerul Comerțului Exterior al Italiei a anunțat că toate investițiile străine vor trebui să obțină autorizația guvernului pentru a opera în Italia. S-a precizat că această măsură a fost luată cu scopul de a se înălțura speculațiile în domeniul investițiilor.

Alexandra Artihina a fost cea din viață la Moscova, în vîrstă de 80 de ani. Membra de partid din anul 1910, participantă activă la mișcarea revoluționară, după Revoluția din Octombrie, Alexandra Artihina a ocupat diferite posturi de răspundere în sindicatele sovietice. Necrologul este semnat de Leonid Brejnev, Nicolai Podgorni, Alexei Kosighin și de alți conducători sovietici.

L. Brejnev și A. Kosighin au primit pe ministrul de externe al României, Corneliu Mănescu

MOSCOVA — Corespondentul Agerpres N. Cristoloveanu transmite: La 9 aprilie, Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul Afacerilor Externe al Republicii Socialiste România, care s-a aflat la Moscova într-o vizită oficială la invitația guvernului U.R.S.S., a fost primit de Leonid Brejnev, secretarul general al C.C. al P.C.U.S.

În cursul convorbirilor, care s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească, au fost abordate problemele relațiilor de prietenie și colaborării multilaterale frățesti dintre Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică, în interesul cauzei socialiste și păcii în Europa și în întreaga lume, al întăririi unității țărilor socialiste. Interlocutorii au făcut un schimb de păreri uti asupra unor probleme ale actualiei situații internaționale, ale securității europene.

La convorbire au participat A. A. Gromiko, membru al C.C. al P.C.U.S., ministrul Afacerilor Ex-

Ministrul de externe al României a plecat spre București

MOSCOVA 9 — (Agerpres). — Miercuri seara a părăsit Moscova, plecînd spre București, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Socialiste România, care, la invitația guvernului sovietic, a făcut o vizită oficială în U.R.S.S. între 7 și 9 aprilie.

Ministrul de externe român a fost însoțit de George Marin, Ion Covaci și Ion Anghel, directori în Ministerul Afacerilor Externe.

La plecarea din gara „Kiev”, unde erau arborate drapelurile de

Activitatea diplomatică privind evoluția situației din Orientul Apropiat

WASHINGTON 9 (Agerpres). — Regele Hussein al Iordaniei, care se află într-o vizită oficială de trei zile în S.U.A., a avut marți o întrevvedere cu secretarul de stat William Rogers. La sfîrșitul întrevederii, regele Hussein a refuzat să facă vreo declarație în legătură cu problemele discutate. Tot marți, suveranul iordanian a avut o întrevvedere cu președintele Nixon.

DAMASC 9. — La Damasc s-a întors, după vizita de trei zile efectuată în capitala R.A.U., Mustafa Gustom, membru al conducerei partidului Baas din Siria. Într-o declarație făcută pe aeroport, Gustom a informat pe ziaristi că a remis președintelui Nasser la Cairo un mesaj din partea președintelui Siriei, Noureddin Atassi, și l-a informat pe șeful statului egiptean asupra rezultatelor celui de-al patrulea congres extraordinar al partidului Baas. El a precizat, de asemenea, că președintele Nasser a manifestat deplină înțelegere pentru actuala evoluție a vieții interne din Siria.

CAIRO 9 (Agerpres). — Liderul Partidului conservator din Marea Britanie, Edward Heath, a părăsit miercuri Cairo, unde a făcut o vizită de o zi, plecînd spre Atena.

Edward Heath a avut la Cairo întrevedere cu președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, și cu ministrul de ex-

terne, Mahmoud Riad. În timpul convorbirilor, care au avut loc cu acest prilej, au fost abordate probleme ale actualiei situații din Orientul Apropiat, precum și cele referitoare la relațiile bilaterale.

PHENIAN 9 (Agerpres). — Purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene a dat publicității la Phenian o declarație în legătură cu intențiile autorităților japoneze de a trece prin Dietă proiectul de „lege cu privire la controlul emigrării și imigrării”, cu scopul de a intensifica represiunile împotriva rezidenților coreeni din Japonia. Japonia transmite agenția A.C.T.C. Această lege, se arată în declarație, are drept scop reprimarea drepturilor naționale democratice ale rezidenților coreeni din Japonia. Totodată, prin această lege se stipulează dreptul autorităților japoneze de a „desemna” pe cei care urmează să fie „expulzați”, cu scopul de a trimite numeroși rezidenți coreeni din Japonia în Coreea de sud.

de încredere și stimă reciprocă pentru instaurarea păcii și securității pe continent. În abordarea acestei probleme, țara noastră pornește de la convingerea că înfăptuirea securității europene ar corespunde nu numai aspirațiilor și intereselor popoarelor din această regiune, ci și cauzei generale a păcii.

De o mare însemnătate pentru securitatea continentului european ar fi retragerea trupelor de pe te-

riturilor altor state în limitele frontierelor lor naționale, lichidarea bazelor militare străine existente în Europa, desființarea N.A.T.O. și conținut la pactului militar de la Varșovia, crearea de zone denuclearizate și înfăptuirea altor măsuri de dezarmare regională.

Un program realist de acțiune a fost propus recent tuturor statelor europene în Apelul de la Budapesta al statelor participante la Tratatul de la Varșovia, primit cu deosebit inte-

Început de stagiune la Teatrul Națiunilor

Teatre de France, vechiul „Odéon” renovat de curînd, se pregătește să ridice cortina, după un relache îndelungat. Astăzi se deschide cea de-a 16-a stagiune a Teatrului Națiunilor. În leduțăru cu această prestigioasă manifestație culturală internațională, care va dura pînă la 28 iunie, bucurîndu-se de participarea a 11 țări, dl. Félix Giacomoni, directorul general al teatrului, ne-a prezentat unele amănunte despre repertoriu și desfășurarea stagiunii.

Stagiunea va fi inaugurată de Irlanda cu o piesă clasică a lui Oliver Goldsmith, „Ea se umitește spre a crește”, și cu o piesă a lui Brendan Behan, „Băiatul din Borsala”, în interpretarea companiei „Abbey Theater” din Dublin; vor urma apoi Spania cu celebra trupă de dansuri și cîntece „Flamenco” a lui Antonio Gades, Cehoslovacia, cu piesa „Dans și lacrimi” de Peter Zvon, România, cu o serie de spectacole „D-ale carnavalului”

CORESPONDENȚA DIN PARIS DE LA AL. GHEORGHIU

de Caragiale, interpretate de colectivul Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra” (28-30 mai) în regia lui Lucian Pîntile, „Tania”, de I. L. Caragiale, în regia lui I. L. Caragiale, o trupă de balet modern a lui Glen Tetley, Italia, Japonia, Portugalia, Etiopia. Celebritățile teatru-laborator interscandinave, „Odin-Teatrul” din Danemarca de cântec și piesă „Petru” de Peter Seever.

Pentru prima dată, cea de-a șaptea artă va fi reprezentată la această manifestație cu o decada cinematografică în cadrul căreia vor fi proiectate filme despre teatru și balet. După cum se vede, un evantai foarte larg de genuri — teatru, dans, operă — reprezintă, totodată, diversitatea și bogăția în teatru pe plan internațional.

Referindu-se la prezența țării noastre la această stagiune, dl. Félix Giacomoni ne-a spus: „Pentru mine, ca și pentru mulți spectatori francezi, stagiunea este o firmă cunoscută. Am găsit interesant pentru Teatrul Națiunilor piesa „D-ale carnavalului” pe care am văzut-o de altfel la București, o piesă accesibilă unui public larg și care este un realist, un incisiv, apreciat azi pretutindeni. Noi, francezii, găsim în el aspecte din Molière, Feydeau și Courteline. Comedie de situație, suferă, în teatru pe plan internațional.”

Sînt convins că prezența românească la stagiunea Teatrului Națiunilor va însemna o nouă contribuție, nu numai la afirmarea valorilor sale pe arena internațională, ci și o contribuție la cunoașterea și înțelegerea legăturilor culturale tradiționale franco-române. Așteptăm, deci, cu plăcere și nerăbdare în întrevederi români ai lui Caragiale pe scena Teatrului Națiunilor. Nu-mi rămîne decît să le adresez urări de succes la această importantă manifestație culturală internațională ce se va desfășura într-un climat de prietenie”.

lucra al negocierilor de dezarmare, încheiate între decembrie și februarie al Națiunilor Unite. Un asemenea program ar coincide cu cel de-al doilea deceniu al dezvoltării (1970-1980), permițînd astfel o armonizare în aceste domenii decisive pentru progresul și pacea generală.

Expunînd concepția și poziția țării noastre în domeniul dezarmării, delegația română în comitet subliniază că asigurarea dreptului egal al statelor la pace și securitate, pe care legalitatea internațională îl consacră și are menirea de a-l promova și apăra, constituie un imperativ major, căruia negocierile de dezarmare trebuie să-i fie constant subordonate.

Poporul român, care își consacra azi toate eforturile unui program vast de dezvoltare multilaterală a țării, este vital interesat ca în lume să se instaurare pacea, să domnească buna înțelegere și prietenia între națiuni.

„În întreaga sa activitate externă, spunea în legătură cu aceasta reprezentantul țării noastre, ambasadorul Nicolae Ecobescu, România pornește de la adevărul notoriu că în viața internațională nimic nu poate fi traic și durabil fără respectarea cu strictețe, în relațiile dintre state, oricare ar fi ordinea lor social-politică, a postulatelor cardinale care sînt principiile suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi și avantajului reciproc, neamsteșcului în treburile interne, nerecurgerii la forță.

Animată de aceste idealuri, România militează cu toată hotărîrea pentru eliminarea forței și excluderea războaielor din viața societății, pentru înfăptuirea dezarmării”.